

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWODZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III.

GDASK, ŚRODA 14 GRUDNIA 1949 R.

NR 344 (904)

JÓZEF STALIN
twórca
wielonarodowego
socjalistycznego
państwa radzieckiego
str. 3

Włodzimierz Lenin i Józef Stalin

wg. obrazu P. Wasiljew

Faszystowskie wybryki policji Mocha

nie osłabia naszej przyjaźni do narodu francuskiego

Rząd RP odpowiada na nowe aresztowania obywateli polskich

WARSZAWA PAP. 13 grudnia 1949 r. na konferencji prasowej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych rzecznik MSZ min. pełnomocny W. Grosz oświadczył, co następuje:

Po całkowitym fiasku nieudolnej inscenizacji rzekomej afery szpiegowskiej obywateli polskich we Francji, władze francuskie przeszły do ataku na szkolnictwo polskie we Francji. Szkolnictwo to istnieje we Francji z górą więcej niż wieku i jego funkcjonowanie zapewnione było przez obowiązującą polsko-francuską konwencję kulturalną.

Lamiąc brutalnie konwencję polsko-francuską (konsularną z 1925 r. i kulturalną z 1947 r.) władze francuskie, nie zważając na wiadomości — wbrew przyjaźni w całym kulturalnym świecie obyczajom — ambasady R. P. w Paryżu, aresztowały, a następnie wysiedliły, jak wiadomo, dwudziestu kilku inspektorów i nauczycieli szkół polskich we Francji.

Jest to jeszcze jeden niepojęty dla nas akt, zmierzający do utrudnienia władzom Polski Ludowej wykonywania opieki nad robotniczym i chłopskim wychowaniem polskim we Francji, pielegnowania jego polskości, rozwijania kultury ojczystej i podtrzymywania więzi z krajem. Jak wiadomo powszechnie, rząd Polski Ludowej włożył specjalnie wiele trudu w rozbudowanie systemu społecznej opieki i oświaty polskiej we Francji.

Toteż rząd polski nie mógł pozostać obojętny wobec tak oburzącego gwałtu w stosunku do najelementarniejszych praw Polaków we Francji.

Niesłychane postępowanie władz francuskich ponownie zmusiło rząd polski do poczynienia kroków, które nie bieżą po linii jego zwyczajów, ani życzeń. W dniu dzisiejszym Ministerstwo Spraw Zagranicznych zażądało od ambasady francuskiej w Warszawie, aby 11 wykładowców Instytutu Francuskiego w Polsce opuściło

granice naszego kraju w ciągu 48 godzin.

Nawet stosując tę niewspółmiernie skromną retorsję, rząd polski nie zniżył się jednak do barbarzyńskich metod w stosunku do przedstawicieli kultury francuskiej. Wysiedleni Francuzi otrzymali co najmniej 48 godzin na załatwienie spraw osobistych oraz możliwość wyjechania z Polski w dowolnym kierunku i w dowolny sposób.

Muszę podkreślić, że to nie mój rząd wymierzył tę obelgę francuskim naukowcom, którzy pracowali w Polsce na podstawie francusko-polskiej konwencji kulturalnej, ziewazonej i zdeptanej przez francuską policję.

Myśmy zawsze mieli i nadal mamy głęboki szacunek dla francuskiej kultury i nauki. Myśmy zawsze mieli i nadal mamy głęboką przyjaźń dla postępowych i rewolucyjnych twórców sił narodu francuskiego. Tego szacunku i tej przyjaźni nie osłabia żadne wybryki władz francuskich. Wiemy dobrze, że urzędnicy p. Mocha nie są przedstawicielami kultury Descartes'a, Balzac'a i Pasteur'a.

Przemianowanie przodujących fabryk - wspaniały pomnik w Warszawie - pociąg z darami wyjedzie do Moskwy

Lud polski okaże miłość i wdzięczność SWEMU DOBROCZYŃCY - JÓZEFOWI STALINOWI

Doniosłe uchwały Ogólnopolskiego Komitetu dają wyraz uczuciom całego społeczeństwa

W przemówieniu swoim wice-marszałek Zambrowski oświadczył m. in.:

Od szeregu dni kraj nasz żyje pod znakiem przygotowań do obchodu 70 rocznicy urodzin wielkiego wodza państwa radzieckiego i Wszzechwzrostowej Komunistycznej Partii (bolszewików) i wielkiego przyjaciela narodu polskiego — Józefa Stalina.

Imię Józefa Stalina, współtwórcy pierwszego w świecie państwa socjalistycznego, pogromcy imperializmu i wodza światowego obrotu pokoju i postępu, wymawiają z największą miłością i szacunkiem wszyscy patrioci Polski Ludowej. Wszyscy ludzie pracy w Polsce, najszersze masy narodu naszego wraz z ludźmi pracy na całym świecie biorą też żywy udział w przygotowaniach do uroczystego obchodu 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina. Już dotychczas udział ten wyraził się w rozmaitych formach, z których pragnę tu wymienić — tytułem przykładu raczej niż dla scharakteryzowania ich — tylko najważniejsze.

Wśród robotników naszych roz-

WARSZAWA (PAP). 13 bm. odbyło się w sali Rady Państwa pod przewodnictwem Prezydenta Rzeczypospolitej posiedzenie Ogólnopolskiego Komitetu obchodu 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

Członek Komitetu, wice-marszałek Sejmu Roman Zambrowski podsumował przebieg dotychczasowej akcji przygotowawczej i przedstawił szereg wniosków organizacyjnych.

Winał się i rozwija się coraz bardziej masowy ruch współzawodnictwa pracy ku czci 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

Akcję współzawodnictwa rozpoczęła załoga kopalni „Wieczorek”. Na apel załogi „Wieczorek” odeszły się załogi fabryczne całej Polski. We wszystkich kopalniach, fabrykach, hutach podjęto różnorodne zobowiązania: ILOŚCIOWE — które dadzą tysiące ton ponad planowych węgiel, tysiące metrów tkanin, wiele ton stali, surowców, materiałów budowlanych, maszyn i urządzeń, chemikaliów itd.; JAKOŚCIOWE — w których wyniku plany jakościowe będą przekroczone, spadnie ilość braków, drugi gatunek; NOWATORSKIE — racjonalizatorzy wprowadzają w życie nowe ulepszenia produkcji, wielu robotników podejmuje indywidualne zobowiązania różnego typu, brygady zobowiązały się do t. zw. „Dni stalinowskiej pracy” — w dniach tych osiągną wyjątkowe wyniki ilościowe i jakościowe w swej pracy.

Podkreślenia godną rzeczą jest, że robotnicy nasi w zobowiązaniach swych kładą szczególny nacisk na zastosowanie i rozpowszechnienie w Polsce przodujących radzieckich metod pracy.

Apel poznańskiego towarzysza z Zakładów Cegielskiego, Stefana Matejki, który zainicjował wprowadzenie w Polsce szybkościowego skrawania metalu metodą wybitnego robotnika leningradzkiego, Henryka Bortkiewicza, wywołał żywe echo w Polsce.

Już dziś, mimo, że każdy dzień przynosi wciąż nowe zobowiązania, jest rzeczą widoczną, że współzawodnictwo ku czci 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina przyniesie w Polsce wielkie i trwałe wartości, że w wyniku realizacji zobowiązań robotniczych podniesie się jeszcze bardziej siła materialna Polski Ludowej, ważnego ogniw światowego obozu pokoju i postępu.

Ludzie pracy naszego kraju dają wyraz swym uczuciom miłości, podziwu i szacunku dla Józefa Stalina nie tylko przez zobowiązania produkcyjne. Z setek fabryk i hut, z gromad wiejskich i państwowych gospodarstw rolnych płyną listy do Józefa Stalina. Robotnicy i chłopcy przesyłają w nich Józefowi Stalinowi życzenia wielu lat życia, zdrowia i dalszej owocnej pracy dla dobra ludzkości. Robotnicy i chłopcy piszą w nich o swych osiągnięciach, dzielą się z Józefem Stalinem swymi zamierzeniami i planami na przyszłość.

Listy do Stalina piszą nie

tylko załogi przedsiębiorstw i gromady wiejskie, ale również poszczególni ludzie. Szczególną serdecznością nacechowane są listy młodzieży i dzieci, płynące dosłownie ze wszystkich zakątków Polski i listy kobiet słusznie wiążących wszystkie swoje nadzieje na trwały pokój z osobą i walką Stalina. Najwbitniejsi przedstawiciele kultury polskiej wypowiadają swe uczucia i myśli w związku z dniem 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina w listach i specjalnie napisanych utworach.

(Dokończenie na str. 2)

20 grudnia posiedzenie Sejmu

WARSZAWA PAP. Marszałek Sejmu Ustawodawczego R. P. wydał w dniu 13 grudnia br. zarządzenie treści następującej:

Posiedzenie Sejmu Ustawodawczego R. P. odbędzie się w dniu 20 grudnia 1949 r. o godz. 10.

w/z Marszałka Sejmu Ustawodawczego
(-) W. BARCIKOWSKI
wice-marszałek
Sejmu Ustawodawczego

Dziś narada korespondentów robotniczych z przedsiębiorstw budowlanych Gdańska, Gdyni i Sopotu

Dziś o godz. 16 odbędzie się w sali konferencyjnej redakcji „Głosu Wybrzeża” w Gdańsku, przy ul. Gdynińskich Kosynierów 11 narada korespondentów robotniczych z przedsiębiorstw budowlanych Gdańska, Gdyni i Sopotu.

W naradzie wezmą udział korespondenci robotniczy z następujących instytucji: PPB — Zjednoczenie Wybrzeża oraz wszystkich Oddziałów, „Hydrotrestu”, SPB, Centrali Handlowej Materiałów Budowlanych, Przedsiębiorstwa Inwestycyjno-Remontowego, Miejskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Gdyni, Wojskowego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Gdyni oraz Przedsiębiorstwa Budowy Fundamentów i Montażu Maszyn.

Instytucje budowlane z terenu trójmiasta, które nie otrzymały oddzielnych zawiadomień, proszone są również o delegowanie swoich przedstawicieli.

Zniszczenie niepodległości i suwerenności Bułgarii przyłączenie Kraju Piryńskiego do Jugosławii zamordowanie premiera Georgi Dymitrowa — oto zbrodnicze cele spisku Kostowa i współoskarżonych

SOFIA PAP. Po zamknięciu przewodu sądowego, w sprawie Kostowa i współoskarżonych, głos zabrał prokurator naczelny Władimir Dimczew, który stwierdził:

Przewód sądowy w sprawie Trajczko Kostowa i jego współników wykazał z całą oczywistością, że mamy do czynienia ze spiskiem, którego celem było obalenie, w drodze przemocy, prawnie ustanowionego w naszym kraju ustroju państwowego, zniszczenie naszej niepodległości narodowej i suwerenności państwowej.

Mamy do czynienia ze spiskiem, którego celem było targnięcie się na terytorialną integralność naszej republiki — Bułgarii — przez oderwanie części jej terytorium i przekazanie jej innemu państwu. Celem tego spisku była również fizyczna likwidacja premiera Bułgarskiej Republiki Ludowej — wodza i nauczyciela naszego narodu — towarzysza Georgi Dymitrowa.

Ustalono, iż kierownikami i inspiratorami spisku byli szpiedzy anglo-amerykańscy oraz, że spiskowcy liczyli na interwencję wojskową tytułowskiej Jugosławii.

Z międzynarodowego punktu widzenia spisek ten stanowi część zbrodniczego planu imperialistów anglo-amerykańskich, skierowanego przeciwko istnieniu państw demokracji ludowej w Europie południowo-wschodniej.

Jako główne narzędzie dla realizacji tego sprzysiężenia, anglo-amerykańscy imperia-

liści wykorzystują zdrajcę Tito i jego bandę szpiegowską.

Pokrzyżowane plany Anglosasów na Bałkanach

Ta agresywna polityka anglo-amerykańskich imperialistów w stosunku do Europy południowo-wschodniej zapoczątkowana została już w okresie drugiej wojny światowej. Plan Churchilla, aby utworzyć drugi front nie na Zachodzie, lecz na Bałkanach — miał na celu okupację krajów bałkańskich pod pretekstem wypędzenia okupantów hitlerowskich.

Plany ich jednak doznały fiaska dzięki wspaniałym zwycięstwom bohaterów wojsk radzieckich, które wyzwoliły te kraje spod okupacji hitlerowskiej i w ten sposób dały narodom tych krajów możliwość utworzenia u siebie prawdziwie de-

mokratycznego ustroju i wdrożenia na drogę przebudowy socjalistycznej.

Z taką sytuacją na Bałkanach i w Basenie Dunajskim, tj. niezależnieniem się krajów demokracji ludowej, imperialiści nie mogli się w żaden sposób pogodzić. Nie mogą oni spokojnie przyglądać się temu, że kraje te dzięki bezinteresownej pomocy ZSRR szybko kroczą ku socjalizmowi. Imperialiści czynią wszystko co możliwe, aby przeszkodzić narodowi bułgarskiemu oraz innym narodom krajów demokracji ludowej w ich pokojowym i pomyślnym rozwoju na drodze demokracji i socjalizmu.

Polityka „wewnętrznej agresji”

Tu właśnie jest źródło dywersyjnej i spiskowej polityki anglo-amerykańskich imperialistów w stosunku do Bułgarii i innych krajów demokracji ludowej. Rozpoczyna się polityka tzw. „ukrytej agresji” oraz „agresji wewnętrznej”.

Dla tej swojej „agresji wewnętrznej” usiłowali szpiedzy anglo-amerykańscy zwerbować rozmaite elementy ze środowiska działających wewnątrz tych krajów ugrupowań faszystowskich i reakcyjnych — wrogów ustroju ludowo-demokratycznego.

Disponujemy wielką ilością faktów, wymownie świadczących o tym, że liczne nieł spiskowej i antypaństwowej działalności w krajach demokracji ludowej prowadziła wprost do przedstawicielstw dyplomatycznych: USA, Anglii i Jugosławii w tych krajach.

W toku niniejszego procesu przytoczono również niemalże podobnych faktów. W związku z tym należy podkreślić, że stan liczebny personelu poselstwa amerykańskiego i angielskiego w Bułgarii również obecnie jest nader wielki i bynajmniej nie odpowiada niezmiennemu zasięgowi pracy urzędowej, która prowadziła w naszym kraju do poselstwa.

Gdy usiłowania wywiadu amerykańskiego oraz angielskiego, zmierzające do zorganizowania i poszczególnia się reakcji i faszystów przeciwko Ludowej Republice Bułgarii zawiadły w kretesem — wywiady te zaczęły pokładać swe nadzieje w grupie spiskowców z Trajczko Kostowem na czele, która dawno już wykonywała, zadania szpiegowskie.

(Dokończenie na str. 2)

Ku czci 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina

Zobowiązania polskich marynarzy

Drogą radiową napływają do Gdyni meldunki załóg okrętowych polskich statków pełnomorskich, o zobowiązaniach, podjętych na dalekich morzach i wykonaniu dodatkowych prac dla uczczenia 70 rocznicy urodzin przywódcy międzynarodowego proletariatu, tow. Józefa Stalina.

Tuwa mosiężna z płaskorzeźbą, obrazująca pracę robotnika rolnego — dar dla tow. Stalina od robotników rolnych z PGR w Nowym Dworze

Marynarze m/s „WARMIA” przyspieszyli przez współpracę ze stoczniovcami termin wyjścia statku w kolejną podróż o jeden dzień.

Załoga s/s „OLSZTYN” doprowadzi statek do estetycznego wyglądu w ciągu 900 roboczegodzin.

Marynarze transatlantyku „SOBIESKI” uczczą rocznicę urodzin tow. Stalina przez wykonanie dodatkowych prac (ok. 500 godzin), 248 roboczegodzin przeznaczyła na ten cel włoska część załogi.

Załoga najmniejszego polskiego statku pełnomorskiego m/s „NAREW” we własnym zakresie wymaluje burty i pokłady oraz wymyje maszty.

Marynarze m/s „CZECH” dnoszą, że wykonali maszyną ponad program 100 roboczegodzin i na pokładzie 75 godzin, a poza tym zobowiązali się utrzymywać statek w stałej gotowości technicznej i wykonać dwie dodatkowe podróże w ramach rozkładu rejsów.

Załoga m/s „KARPATY” poza planem pracy przeznaczyła ok. 400 godzin na uporządkowanie statku.

Równocześnie marynarze przesyłają tow. Stalinowi życzenia dalszych osiągnięć w walce o wyzwolenie ludu — i pokój światowy.

Krzepnie front obrońców ludzkości

Konferencja sprawozdawcza PKOP

Uchwała o wprowadzeniu sztandarów przechodnich dla załóg pracowniczych
za wybitny udział w walce o pokój

WARSZAWA, PAP. — 10 bm. odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju, na którym omówione zostały dotychczasowe osiągnięcia walki o pokój oraz dalsze formy pracy Komitetów Obrony Pokoju w Polsce.

Przewodniczący PKOP prof. Jan Dembowski złożył szczegółowe sprawozdanie z przebiegu konferencji Światowego Komitetu Zwolenników Pokoju, która odbyła się w Rzymie w czasie od 28 do 30 października br. i wykazała ogromny, spontaniczny wzrost światowego ruchu pokojowego. Mówca podkreślił, że ogromne wrażenie na uczestnikach konferencji wywarło przemówienie delegata radzieckiego, Fiediejewa.

Fiediejew podkreślił konieczność wzmożenia pomocy dla ruchu pokojowego w krajach, w których jest on prześladowany przez stojących u władzy imperialistów.

Mówiąc o wystąpieniu delegata Niemiec, Demokratycznych Abuscha, prof. Dembowski przypomniał, że potwierdził on raz jeszcze, iż kraj jego stoi niewzruszenie na stanowisku postawienia Jaltę i Poczdamu.

W czasie trwania konferencji na placu San Giovanni, odbył się wielki wiec ludowy, na którym przemawiali: Neuni, Joliot-Curie, Hewlett Johnson, Fiediejew i Abusch. Wiece zgromadziły olbrzymie masy ludzi. Imponowała godna i spokojna postawa mas, świadomych swojej siły. Również i na wiecu największy aplauz uzyskało

Depesza do generalissimusa Stalina

Na wniosek prezesa ZSCh Ignara, Plenum Komitetu uchwaliło przesłać wodzowi międzynarodowego ruchu pokoju i postępu generalissimusi Staliniowi, z okazji Jego 70 rocznicy urodzin, depeszę w której czytamy:

„W dniach Waszego 70-lecia Polski Komitet Obrońców Pokoju przesyła Wam — Bojownikowi, Organizatorowi nowej

epoki wyrazy serdeczności, jaką miliony Polaków, walczących codziennie o pokój odczuwają. Pierwszego Bojownika i Wodza obozu pokoju, jako człowieka, który prowadząc do walki narody państwa socjalizmu i jego bohaterką armię był mózgiem i walecznym zwycięstwem nad faszyzmem, zwycięstwem, które przyniosło pokój i niepodległość

Dzielnice robotnicze trójmiasta otrzymają 16 sklepów branzowych

W czwartek, 15 bm. o godz. 13 nastąpi uroczyste otwarcie 16 sklepów branzowych Miejskiego Handlu Detalicznego. Będą to sklepy mydlarskie, tekstylne, włókiennicze, odzieżowe, elektro-techniczne itp. W Gdańsku sklepy zostaną uruchomione przy ulicach: Na Stoku, Straganie, Głównym, Twardym, Batalionów Chłopskich oraz Na Tamce. W Sopocie przy Placu Wolności, Grunwaldzkiej 54 i 71 oraz przy ul. Stalina 715 i 718. W Gdyni — przy ul. 10 Lutego, Cechowej (Obłuże), Czerwonych Kosynierów (Grabówek) oraz przy ul. Świetałojaskiej.

Do końca bm. Miejski Handel Detaliczny uruchomi ok. 15 dalszych sklepów, które są obecnie w remoncie. (1)

Usprawnienie akcji wczasów pracowniczych — zatwierdzenie statutu Funduszu Stypendialnego

Dalsze uchwały III Plenum CRZZ

WARSZAWA, PAP. III Plenum CRZZ zatwierdziło regulamin Funduszu Stypendialnego CRZZ, statut Funduszu Wczasów Pracowniczych i regulamin działalności Okręgowych Rad Zw. Zawodowych.

Fundusz Stypendialny CRZZ ma na celu udzielanie pomocy uczęszczającym do szkół wyższych i średnich dzieciom nieza-możnych aktywistów związkowych i uzupełniającym swe wykształcenie związkowcem.

Statut Funduszu Wczasów Pracowniczych stwierdza, że do zadań FWP należy organizowanie wypoczynku dla pracowników, prowadzenie i popieranie badań naukowych w okresie organizacji wczasów, prowadzenie w ramach wczasów akcji kulturalno-oświatowej oraz wymianę wczasowiczów z państwami demokracji ludowej.

Regulamin działalności Okręgowych Rad Związków Zawodowych precyzuje zadania ORZZ. Do zadań ORZZ należy m. in.: Koordynowanie wysiłków związków zawodowych i udzielanie im potrzebnej pomocy, zwłaszcza w zakresie współzawodnictwa pracy, wykonywania i przekraczania planów produkcyjnych, podnoszenia wydajności pracy, oraz rozpowszechniania doświadczeń przodowników pracy, nowatorów i racjonalizatorów.

Troska o systematyczne podnoszenie poziomu materialnego, socjalnego i kulturalnego oraz warunków higienicznych mas pracujących.

Do zadań ORZZ należy poza tym organizowanie i kierowanie międzyzwiązkowymi akcjami, jak

np. szkoleniem analfabetów, kierowanie instytucjami międzyzwiązkowymi, uniwersytetami powszechnymi itp.

Kostow organizatorem wielkiej akcji sabotażowej

(Dokończenie ze str. 1-ej)

Z materiałów procesu niniejszego widzimy, że zarówno Karel i Džilas, jak Tito, i Rankowicz stale domagali się od Trajczewa Kostowa, od ośrodka kierowniczego grupy spiskowej — szybkiej i zdecydowanych działań.

Ażby umysłowi sobie z całą jasnością rolę bandy Tito w spisku przeciwko naszemu krajowi — należy przede wszystkim wyjaśnić jej stosunki z anglo-amerkańskimi imperialistami.

Robotę wśród titowców rozpoczął w pierwszym rzędzie wywiad angielski, który miał w tym względzie największe doświadczenie. Wkrótce podał za nim i dogonił go wywiad Stanów Zjednoczonych. Wywiad angielski słuszenie widział w osobie Tito zadającego trockiste, do którego wywiad ten miał pełne zaufanie. Titowcom polecono prowadzić robotę dywersyjną również w innych krajach demokracji ludowej, dążyć do stworzenia w tych krajach swej agencji.

W tym celu titowcy rozwinęli oddzielną działalność w Bułgarii. Zadanie ich zostało ściśle określone przez szpiegów anglo-amerkańskich. Titowcy mieli przynieść do szeregów Bułgarskiej Partii Komunistycznej, Drogą

narodowi polskiemu i tylu innym narodom i ludom.

Budujący swą przyszłość w pokoju i dla pokoju naród polski widzi w Was symbol przykładu i nauki, jakie w swej pracy czerpie ze zwycięskiej walki i budownictwa, prowadzonego przez narody Związku Radzieckiego i związanego na zawsze z Waszym imieniem.

Dla każdego bojownika pokoju i postępu w naszym kraju i na świecie Wasze życie jest wzorem i przykładem, ilu może dokonać człowiek w walce o tryumf człowieczeństwa.

Depeszę przyjęli zebrani burzliwymi oklaskami i okrzykami: „Niech żyje Wódz Międzynarodowego Postępu i Pokoju — Stalin!”

Uroczyste otwarcie wystawy darów dla generalissimusa Stalina w obecności Prezydenta R.P. Bolesława Bieruła

Dokończenie przemówienia tow. Zambrowskiego

Ażby dać wyraz swoim uczuciom młodzież naszą zorganizowała sztafetę, w której bierze udział młodzież z gromad, gmin, fabryk, warsztatów pracy, która swoje zobowiązanie, swoje zobowiązanie, swoje meldunki o osiągnięciach będzie ze wszystkich stron kraju poprzez powiaty, województwa przysyłać do Warszawy, aby przekazać je Józefowi Staliniowi.

Ludziom pracy w Polsce nie wystarczy jednak lista, meldunki jako forma wyrażenia swych uczuć i myśli. I oto w zakładach pracy i szkołach, w miastach i na wsi od tygodni ludzie pracują, wkładają w tę pracę całe serce, by przygotować dary dla Stalina.

W fabrykach i szkołach, w PGR i w gromadach wiejskich powstają już i powstają wciąż nowe setki kółek, stawiaków, które sobie za zadanie — zajął się się z życiorysem generalissimusa Stalina.

Ogromnemu zainteresowaniu opinii publicznej życiem i twórczością Stalina starają się z wyprzedzeniem zadośćuczynić nasze wydawnictwa. Dorobek tych dni i tygodni w trwały sposób wzbogaci naszą świadomość i naszą wiedzę.

Nie ma człowieka pracy w Polsce, który by nie odczuwał dziś głębokiej i serdecznej potrzeby dania jak najcenniejszego i jak najbardziej trwałego wyrazu uczuciom ożywiającym nasz naród w przededniu rocznicy urodzin Józefa Stalina.

Pragnąc, by Ogólnokrajowy Komitet obchodu 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina uczynił zadanie życzenia narodu polskiego, wnoszę, aby Komitet postanowił, co następuje:

1 Wzniesiony będzie w Warszawie pomnik przyjaźni polsko-radzieckiej, który stanie na skrzyżowaniu osi Saskiej i Nowej Marszałkowskiej — u wylotu Ogrodu Saskiego. Kamień węgielny pod pomnik przyjaźni polsko-radzieckiej zostanie położony dnia 21 grudnia 1949 roku o godz. 13.

2 Wysłany zostanie do stolicy ZSRR — Moskwy pociąg z darami narodu polskiego dla Józefa Stalina. Pociąg powiezie lokomotywą nową polskiej konstrukcji.

3 Wysłany zostanie do stolicy ZSRR — Moskwy pociąg z darami narodu polskiego dla Józefa Stalina. Pociąg powiezie lokomotywą nową polskiej konstrukcji.

4 Wysłany zostanie do stolicy ZSRR — Moskwy pociąg z darami narodu polskiego dla Józefa Stalina. Pociąg powiezie lokomotywą nową polskiej konstrukcji.

5 Wysłany zostanie do stolicy ZSRR — Moskwy pociąg z darami narodu polskiego dla Józefa Stalina. Pociąg powiezie lokomotywą nową polskiej konstrukcji.

6 Wysłany zostanie do stolicy ZSRR — Moskwy pociąg z darami narodu polskiego dla Józefa Stalina. Pociąg powiezie lokomotywą nową polskiej konstrukcji.

7 Wysłany zostanie do stolicy ZSRR — Moskwy pociąg z darami narodu polskiego dla Józefa Stalina. Pociąg powiezie lokomotywą nową polskiej konstrukcji.

8 Wysłany zostanie do stolicy ZSRR — Moskwy pociąg z darami narodu polskiego dla Józefa Stalina. Pociąg powiezie lokomotywą nową polskiej konstrukcji.

9 Wysłany zostanie do stolicy ZSRR — Moskwy pociąg z darami narodu polskiego dla Józefa Stalina. Pociąg powiezie lokomotywą nową polskiej konstrukcji.

ZE SKARBNICY MYŚLI STALINOWSKIEJ

„Zniesienie klas daje się osiągnąć nie w drodze wygasania walki klasowej, lecz w drodze jej wzmożenia. Obumieranie państwa nastąpi nie poprzez osłabienie władzy państwowej, lecz poprzez jej maksymalne wzmocnienie, niezbędne po to, by dobić reszki klas umierających i zorganizować obronę przeciwko otoczeniu kapitalistycznemu.”

(Z referatu na połączonym Plenum KC i Centralnej Komisji Kontrolującej WKP(b) 7 stycznia 1933 r. — „Wyniki pierwszej pięcioletki”)

Dokończenie przemówienia tow. Zambrowskiego

3 Dla złożenia darów wielkiej sztafety dla Stalina wysłana zostanie delegacja, reprezentująca różne grupy społeczeństwa polskiego.

5 Wpłynęły wnioski z przodujących obiektów przemysłowych i zakładów pracy: kopalni „Sosnowiec” w Sosnowcu, hut „Łabędy” w pow. bytomskim, Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski” w Poznaniu oraz Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego nr 1 w Łodzi — o nazwanie ich imieniem Józefa Stalina. W związku z tym proponowana jest czwarta uchwała komitetu, aby:

4 Następujące przodujące obiekty przemysłowe i zakłady pracy zostały nazwane imieniem Józefa Stalina:

a) kopalnia „Sosnowiec” w Sosnowcu będzie się nazywać „Kopalnia im. Józefa Stalina”;

b) huta „Łabędy” w pow. bytomskim będzie się nazywać „Huta im. Józefa Stalina”;

c) Zakłady Przemysłu Metalowego „H. Cegielski” w Poznaniu będą się nazywać „Zakłady Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina”;

d) Państwowe Zakłady Prze-

jęte.

W Muzeum Narodowym

Po zakończeniu posiedzenia członkowie Komitetu z Obywatelami Prezydentem R. P. na czele udali się do Muzeum Narodowego, gdzie nastąpiło otwarcie wystawy darów społeczeństwa polskiego dla generalissimusa Stalina.

Burza oklasków witała zebranych na sali Prezydenta R. P., przewodniczącego Komitetu Centralnego PZPR Bolesława Bieruła.

W prezydium zajmują miejsca obok Prezydenta: ambasador Wiktor Lebediew, wicemarszałek Zambrowski, pre-

zydent Bieruła.

Uroczystego aktu otwarcia wystawy dokonał Prezydent Rzeczypospolitej, Bolesław Bieruła.

Sztafeta gwiazdzista gotowa do startu

Meldunki produkcyjne - wiece - zebrania w całym kraju

Młodzież polska przygotowuje się do stalinowskiej rocznicy

W całym kraju trwają intensywne przygotowania do gwiazdzistej sztafety, którą organizuje Związek Młodzieży Polskiej współdziałając z Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą dla uczczenia 70 rocznicy urodzin generalissimusa Stalina.

11 grudnia br. odbyły się w które sztafety konne i rowerowe woj. gdańskim wiece gminne, na przywoziły meldunki z poszcze-

gólnych gromad. 13 grudnia br. o godzinie 16 we wszystkich powiatach województwa odbyły się wiece powiatowe, na których młodzież podsumowała zobowiązania swego terenu.

Dzisiaj, 14 grudnia br. o godz. 16 w hali MZK we Włocławku odbędzie się wielki wiec, na który przybędą sztafety z terenu całego województwa, w tym około stu motocyklistów. Na wiecu tym zostaną wybrani delegaci, którzy za wiozą podziękowania dla generalissimusa Stalina, oraz meldunki i zobowiązania do Warszawy.

Ze wszystkich kraiów woj. poznńskiego sztafety rowerowe, motocyklowe lub samochodowe poniosą podziękowania i meldunki od społeczeństwa i młodzieży.

W powiecie tarnowskim woj. krakowskiego zorganizowano w dniach od 8 — 12 bm. około 100 masówek we wsiach, gromadach, zakładach pracy i szkołach, w których wzięło udział ponad 10 tys. osób, meldując o 400 podjętych zobowiązaniach.

14 bm., w dniu przybycia sztafety z całego woj. pomorskiego, odbędzie się w Bydgoszczy wielkie uroczystości. Miasto w tym radosnym dniu będzie bogato iluminowane raketami świetlnymi, bengalskimi ogniami oraz pochodniami. Na rogatkach miasta Bydgoszcz przywitać przybywającą sztafetę delegacje młodzieży z fabryk i zakładów pracy.

W stolicy Polski spotkają się przedstawiciele młodzieży z krajów demokracji ludowej i z krajów zachodnich. Pojadą oni razem do granicy polsko-radzieckiej, gdzie przekażą swoje dary sztafecie młodzieży komсомольskiej, która powiezie je do Moskwy.

I. WŁASOW

Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej
Rosyjskiej Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej

JÓZEF STALIN

twórca wielonarodowego socjalistycznego państwa radzieckiego

Artykuł I. Własowa drukujemy poniżej w obczym skrócie.

Założyciele i wodzowie partii bolszewickiej, Lenin i Stalin, to wybitni teoretycy w kwestii narodowej. Wykazali oni, że kwestia narodowa jest częścią ogólnego problemu rewolucji socjalistycznej i dyktatury proletariatu, że rozstrzygnięcie tej kwestii możliwe jest jedynie w ścisłym związku i na gruncie rewolucji socjalistycznej i zwycięstwa socjalizmu. Lenin i Stalin uczyli, że zwycięstwo rewolucji socjalistycznej i wprowadzenie dyktatury proletariatu możliwe jest jedynie pod warunkiem, że klasa robotnicza Rosji występować będzie w ścisłym sojuszu z pracującym chłopstwem, w szczególności — z masami pracującymi uciskanych narodów. Lenin i Stalin uzbroili

bolszewików Rosji w ścisłe sprecozowany i konsekwentny program w kwestii narodowej.

Centralną ideą opracowanego przez Lenina i Stalina bolszewickiego programu w kwestii narodowej jest uznanie suwerenności i równouprawnienia wszystkich narodów, zarówno wielkich, jak i małych. Partia bolszewicka była pierwszą na świecie partią, która, zamiast polecających przez przywódców II Międzynarodówki mglistych i bliżej niesprecyzowanych recept na rozwiązanie kwestii narodowej, wysunęła dokładne, ściśle sformułowane żądanie prawa narodów do samostanowienia aż do oderwania się i utworzenia samodzielnego państwa.

Jednocześnie partia Lenina i Stalina uważała za możliwe utworzenie państwa wielonarodowego, opartego na dobrowolnym zjednoczeniu narodów.

zania kwestii narodowej w kraju. Historyczny ten dokument, zredagowany przez Józefa Stalina, proklamował równość i suwerenność narodów rosyjskich, ich prawo do swobodnego samostanowienia aż do oderwania się i utworzenia samodzielnego państwa. Dokument ten znosił wszelkie

rownictwem Lenina i Stalina i praktyczne rozstrzygnięcie zagadnienia narodowego w duchu leninowsko-stalinowskiej polityki narodowej było jednym z podstawowych warunków utrwalenia władzy radzieckiej i utworzenia związku państwowego wszystkich narodów Rosji.

Stalin w swoim gabinecie przy pracy

przywileje i ograniczenia narodowe i narodowo-religijne, głosił swobodny rozwój wszystkich narodów. W obliczu całego świata władza radziecka wystąpiła jako władza najbardziej demokratyczna, jako władza, która zerwała z decyzjami z polityką przemocy, ucisku i nierówności narodowej.

Utworzenie Rosyjskiej Federacji Republik Radzieckich pod kie-

W wyniku wspólnej pięcioletniej bohaterskiej walki mas pracujących na frontach wojen z interwentami i z wewnętrzną kontrrewolucją rozwinął się w kraju potężny ruch o zjednoczenie republik radzieckich w jedno państwo związkowe. Inicjatorami stworzenia jednolitego, potężnego, socjalistycznego państwa związkowego byli Lenin i Stalin.

ZSRR gwarantuje suwerenne prawa Republik Radzieckich

Zjazdy Rad Ukrainy, Białorusi i republik zakaukaskich przyjęły jednomyślnie uchwały o utworzeniu ZSRR. Te uchwały bratnich narodów spotkały się z gorącym poparciem narodów Federacji Rosyjskiej. W dniach 23—27 grudnia 1922 roku odbył się X Zjazd Rad, który po wysłuchaniu referatu Stalina „O zjednoczeniu Republik Radzieckich” uznał za rzecz aktualną i niezbędną zjednoczenie państw republik radzieckich i wybrał na Zjazd Rad delegację RFSRR z Józefem Stalinem na czele. Pod kierownictwem Stalina opracowano projekty deklaracji i umowy o utworzeniu ZSRR. Zabrano w dniu 30 grudnia 1922 roku pierwszy Wszechzwiązkowy Zjazd Rad przyjął jednomyślnie i z ogromnym entuzjazmem, oparte na tezach referatu Stalina, teksty historycznych dokumentów: deklaracji i umowy o utworzeniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. W myśl tej umowy każda republika zagwarantowała suwerenne prawa włącznie z prawem wystąpienia ze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Wprowadzając konsekwentnie w życie leninowsko-stalinowską poli-

tykę narodową, partia bolszewicka i wódz jej, Józef Stalin, wzmacniali z każdym rokiem radzieckie państwo wielonarodowe.

Rewolucja Październikowa ogłosiła równość i suwerenność narodów Rosji. Była to jedna z jej największych zdobyczy. Ale równość narodów byłaby niepełna, gdyby partia bolszewicka nie utworzyła trwałej podstawy rozwoju gospodarczego i kulturalnego wszystkich narodów Związku Radzieckiego. Charakterystycznym jest to, że stali narodowej w nowych warunkach, w warunkach istnienia władzy radzieckiej, Stalin oświadczył już na X Zjeździe Partii w roku 1921 co następuje:

„Istota kwestii narodowej w RFSRR polega na tym, aby zlikwidować faktyczne zacofanie (gospodarcze, polityczne, kulturalne) niektórych narodowości, które odziedziczyliśmy po przeszłości, aby ludom zaczął się dać możliwość dopędzenia Rosji Centralnej pod względem państwowym i kulturalnym i gospodarczym” (cytowane według zbioru artykułów i przemówień p.t. J. Stalin „Marksizm a kwestia narodowo-kolonialna” — patrz pol. wyd. „Książka” rok 1948, str. 129).

Potężny rozwój gospodarczy i kulturalny narodów Zw. Radzieckiego

Na podstawie stalinowskiego programu uprzemysłowienia i kolektywizacji rozwinęło się w okresie stalinowskich pięcioletek olbrzymie budownictwo gospodarcze i kulturalne na terenie wszystkich republik radzieckich, wchodzących w skład ZSRR. W wyniku konsekwentnej realizacji leninowsko-stalinowskiej polityki narodowej, dzięki bratniej wzajemnej pomocy narodów radzieckich, wszystkie republiki narodowe i obwody narodowościowe kraju zrobiły w ciągu krótkiego okresu historycznego ogromny skok naprzód — od dotychczasowego zacofania do poziomu, prześcignęły się w kwitnącej przemysłowo-rolniczej republiki i obwody. Niektóre zacofane rejon narodowe przystąpiły do budownictwa socjalistycznego z omiśnięciem kapitalistycznego stadium rozwoju.

Olbrzymie sukcesy narodów ZSRR stwierdzić można na przykładzie którejśkolwiek republiki związkowej czy też autonomicznej, któregośkolwiek obwodu autonomicznego. W okresie władzy radzieckiej takie republiki związkowe jak Gruzja, Armenia i Azerbejdżan na Zakaukaziu, Uzbekistan, Kazachstan i Tadżykistan w Azji Środkowej przelotczyły się z zacofanych obwodów rolniczych w rozwinięte, produkujące republiki przemysłowo-rolnicze

które powstały w Związku Radzieckim. Stalin wykazał w tym wspaniałym dziele, zasadniczą różnicę między narodami burżuazyjnymi a narodami socjalistycznymi i podkreślił wartość i żywotność narodów socjalistycznych.

Stalin wskazuje, że narody socjalistyczne powstały — po obaleniu kapitalizmu — na bazie starych narodów burżuazyjnych dro-

gą radykalnego przekształcenia tych narodów w duchu socjalizmu.

Stalin podkreśla, że narody socjalistyczne są „o wiele bardziej zwarte, niż jakikolwiek naród burżuazyjny, albowiem są wolne od nieublaganych przeciwności klasowych, trawiących narody burżuazyjne i o wiele bardziej ogólnonarodowe, niż jakikolwiek naród burżuazyjny“.

Konstytucja Stalinowska oświećta drogę do szczęścia i wolności

Nowa konstytucja ZSRR, przyjęta 13 lat temu w roku 1936 na Nadzwyczajnym VIII Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad, utrzymała w drodze ustawodawczej osiągnięcia na skalę światowo-historyczną, zwycięstwo socjalizmu w ZSRR, wspaniałe sukcesy w dziedzinie stworzenia i umocnienia wielonarodowego państwa socjalistycznego. Naród radziecki jednomyślnie nadał nowej konstytucji ZSRR miano stalinowskiej, dając w ten sposób wyraz swej miłości i wdzięczności dla jej twórcy.

Jak stwierdził Józef Stalin, nowa konstytucja jest dokumentem, który świadczy, że to, co zostało urzeczywistnione w ZSRR, możemy

być również urzeczywistnione w całej rozciągłości i w innych krajach. Życie potwierdziło słusność genialnych przewidywań Stalina. Konstytucja ZSRR — podstawa radzieckiego państwa wielonarodowego — stała się programem walki dla narodów uciskanych przez imperializm, stała się źródłem siły i natchnienia dla krajów demokracji ludowej, które kroczą naprzód drogą budownictwa socjalistycznego.

Konstytucja Stalinowska oświećta wszystkim miłującym pokój narodom świata drogę do szczęścia i wolności, drogę do komunizmu.

Imię Stalina wzywa do walki o jasną przyszłość ludzkości

Wielkie idee Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, idee Lenina — Stalina żyją i zwyciężają w stale wzrastającej walce wielomilionowych rzesz obrońców pokoju, demokracji i socjalizmu, przeciwko siłom imperialistycznej reakcji, przeciwko podlegaczom wojennym.

Ogromne sukcesy państwa radzieckiego, osiągnięte zarówno wewnątrz kraju jak i na arenie międzynarodowej są wynikiem mądrego kierownictwa Partii Komunistycznej, kierownictwa wielkiego wódza i nauczyciela Józefa Stalina.

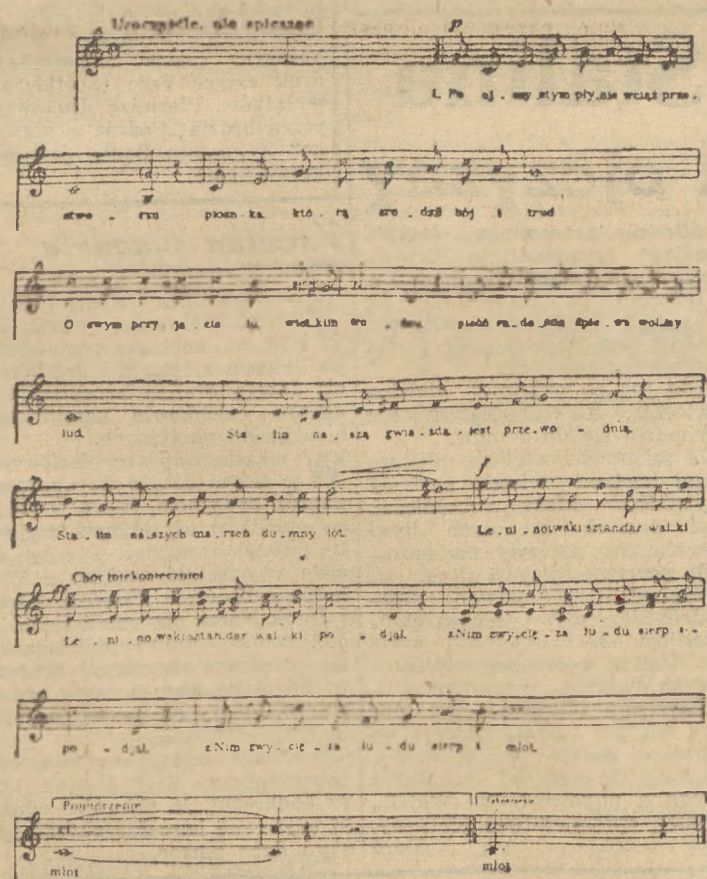
Niezwykła siła narodu radzieckiego wynika stąd, że naród ten uświadamia sobie

jasno cel, który ukazuje mu partia bolszewicka, wódz, nauczyciel i przyjaciel całej postępowej ludzkości Józef Stalin. „Praca, myśl, słowo naszego Stalina tchnęły w naszą sprawę duszę bolszewicką” (Molotow).

Imię wielkiego Stalina otoczone jest bezgranicznym szacunkiem i miłością narodu. Imię Jego jest symbolem wielkości i chwale zwycięskiego Związku Radzieckiego, imię Jego wzywa ludzi radzieckich i wszystkich postępowych ludzi świata do walki o szczęśliwą przyszłość ludzkości.

*) Patrz „Kwestia narodowa a leninizm”. Zeszyty filozoficzne Nowych Drog, str. 9.

PIEŚŃ O STALINIE

Po ojezystym płynie wciąż przestworzu
piosenka, która zrodził bój i trud.
O swym przyjacielu, wielkim wodzu,
pieśń radosną śpiewa wolny lud.

REFREN:

Stalin — nasza gwiazda jest przewodnią,
Stalin — naszych marzeń dumny lot.
Leninowski sztandar walki podjął,
z Nim zwycięża ludu sierp i młot.

Kraj radziecki pełnym szczęścia krajem,
ziemia nigdy nie gasnących zór,
stalinowskim, pięknym urodzajem,
szumia lany kółekowych zbóż.

REFREN

Tak jak słońce braskiem zarumienia
widnokręgu jaśniejący brzeg,
stalinowski uśmiech opromienia
rozbawionej dziatwy gwar i śmiech

REFREN

Hej! Do ramion skrzydła nam przypięto,
polećmy choć na świata skraj.
Wiecznej wiosny i miłości święto
sławi pieśnią nasz radziecki kraj.

REFREN

Słowa: A. Surkow.
Tłum. L. Pasternak.

Życie i walka Józefa Stalina
Rozgromienie opozycji wewnątrzpartyjnej
Powstanie ZSRR

Po zwycięskim ukończeniu wojny z interwentami władza radziecka zaczęła przechodzić do pokojowego budownictwa gospodarczego...

Przed partią stanęła kwestia opracowania nowych wytycznych we wszystkich sprawach gospodarczego życia kraju... Ale ugrupowania antypartyjne usiłowały przeszkodzić partii w opracowaniu nowych wytycznych. W końcu 1920 roku... trockiści proponowali „przykreć mocniej śruby” komunizmu wojennego. Swą zdradziecką polityką nagiego przymusu i kenderowania w stosunku do mas usiłowali oni wrogo usposobić bezpartyjne masy robotnicze przeciwko partii, usiłowali stworzyć niebezpieczeństwo dla istnienia władzy radzieckiej. W ślad za trockistami wystąpiły i inne grupki antypartyjne: „opozycja robotnicza”, „demokratyczni centraliści” i „lewicowi komuniści”.

Wspólnie z Leninem Stalin konsekwentnie przeprowadzał linię partyjną, bronił jej i gronił wszystkich tych wrogów partii. W okresie dyskusji w sprawie związków zawodowych Stalin kierował pod względem organizacyjnym walką z antyleninowskimi ugrupowaniami, skupiając partię wokół platformy leninowskiej.

Wspólnie z Leninem Stalin zachował jedność partii w walce przeciwko wszystkim atakom antypartyjnym frakcji i ugrupowań.

Partia przysłała na swój X Zjazd (marzec 1921 r.) zespolona na pozycjach leninowskich...

Na wniosek Lenina Plenum Komitetu Centralnego Partii, które się odbyło po zjeździe, wybiera jako sekretarza generalnego KC — Stalina, najlepszego i najwierniejszego ucznia i współbojownika Lenina. Od tego czasu Stalin niezmiennie pracuje na tym stanowisku.

30 grudnia 1922 roku na I. Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad na wniosek Lenina i Stalina przyjęta została historyczna uchwała o dobrowolnym zjednoczeniu się państwowym narodów socjalistycznych w Związek Socjalistycznych Republik Rad — ZSRR. W przemówieniu na zjeździe Stalin powiedział:

„Towarzysze! W historii władzy radzieckiej dzień dzisiejszy jest przełomowy. Stanowi granicę pomiędzy okresem starym, już przeżytym, kiedy republiki radzieckie, zajęte przede wszystkim kwestią swego istnienia, szły oddzielnie, aczkolwiek działały wspólnie, a okresem nowym, już rozpoczętym, kiedy kładzie się kres odrębnemu istnieniu republik radzieckich, kiedy republiki jednoczą się w jednolite państwo związkowe dla skutecznej walki z rozpręceniem gospodarczym, kiedy władza radziecka myśli już nie tylko o istnieniu, lecz również o przekształceniu się w poważną siłę międzynarodową, która by mogła oddziaływać na sytuację międzynarodową, mogła zmienić ją na korzyść mas pracujących”.

Stworzenie ZSRR oznaczało wielkie zwycięstwo leninowsko-stalinowskiej polityki narodowej. Związek Radziecki stworzony został na niezachwianej podstawie ufnosci uciskanych dawniej przez carat narodów do wielkiego narodu rosyjskiego, na trwałej podstawie przyjaźni między narodami kraju radzieckiego.

GŁOS MŁODYCH

Biegnie gwiazdzista sztafeta

Dokąd to biega sztafeta?
Dokąd biegniecie młodzi?
Z Warszawy, Pragi, Berlina...
Z Madrytu, biegniemy i Mekki,
Z Męczesteru i Łodzi...

— Do Moskwy!
— Na Kreml!
— Do Stalina!

Murzyn z krajów gorących —
Rosjanin z Leningradu —
Chińczyk z Szanghaju i Hong-Kong...

— do Moskwy — gdzie Ludów Słońce,
— do Moskwy — gdzie Młodych Radość,
— do Moskwy — gdzie Świata Młodość.

Nad nimi poranek — dnieje...
Zmienia się Stara Ziemia
spowita w słońca obłoku

— do Moskwy — nasze Nadzieje!
— do Moskwy — nasze Marzenia!
— do Moskwy — serca i Pokój!

Szybko wiążą zegary
puls serc i sekund — w kwiaty
minut — na bukiet godzin

Tobie — niesiemy dary
Tobie — pieśni skrzydlate
wielkich, jedynych Urodzin.

STANISŁAW PYRA — członek ZMP.

Leninowski Komsomoł — wzorem dla młodzieży polskiej

Cała postępowo i demokratycznie młodzież świata, walcząca o pokój, postęp i niezawisłość narodową, o wzmocnienie swoich organizacji czerpie siłę, naukę i pomoc dla swej pracy i walki z doświadczeń 31-letnich zmagani i zwycięstw przodującej organizacji młodzieży świata — bohaterskiego Leninowskiego Komsomołu.

Uczenie się na przykładzie Komsomołu, czerpanie z bogatej skarbnicy jego doświadczeń jest szczególnie ważne dla młodzieży tych krajów, które wstąpiły na drogę budowania ustroju socjalistycznego. Dlatego też pobyt w ZSRR delegacji Związku Młodzieży Polskiej, doświadczenia, które ta delegacja zdobyła mają olbrzymie znaczenie nie tylko dla ZMP, ale i dla całej polskiej młodzieży.

Nie ma w historii Związku Radzieckiego takiego zwycięstwa, takiego osiągnięcia w którym by Komsomoł nie odegrał wielkiej i poważnej roli. Komsomoł został dwukrotnie odznaczony Orderem Lenina i dwukrotnie Orderem Czerwonego Sztandaru.

Komsomoł postawił sobie w obecnym okresie za cel komunistyczne wychowanie młodego pokolenia pod kierownictwem partii.

„Komsomoł walczy o wykorzystanie z świadomości człowieka wszystkich przeżytków starego ustroju, wszelkiego ulegania przesadom, ulegania wpływom kapitalistycznego zachodu i kosmopolitycznym teoriom, walczy z przejawami biurokracji i komenderowania wśród młodzieży”. Czyni to przy pomocy wielkiego nakładu sił, różnorodnych środków i metod.

Najwybitniejsi uczeni, członkowie Akademii Nauk, profesorzy, pedagodzy, inżynierowie, artyści, stachanowcy piszą dla młodzieży pogadanki i broszury, spotykają się z nią na zebraniach, aby pomóc jej w osiągnięciu jak najwyższego poziomu.

Komsomoł prowadzi szeroką pracę kulturalną wśród młodzieży. Na terenie Związku Radzieckiego pracują setki tysięcy młodzieżowych zespołów artystycznych, chórow, zespołów tanecznych, działają setki tysięcy bibliotek, tysiące muzeów i wystaw, teatrów i kin, gdzie młodzież zapoznaje się z przodującą kulturą, z historią i najnowszymi osiągnięciami sztuki radzieckiej i z postępową kulturą

innych narodów świata. Teatry i kina pokazują w dużej ilości sztuki i filmy z życia młodzieży. Pisarze i poeci piszą książki o niej i dla niej.

Młodzież radziecka wychowuje się, zdobywa przodującą wiedzę i kulturę w ścisłym powiązaniu z pracą i w toku tej pracy. Wszystkie komsomolskie organizacje powiązane są najsłusiej i nierozdzielnie ze swoimi warsztatami pracy, z fabryką, ze szkołą. Pomoc w wykonaniu planu produkcyjnego fabryki, przodowanie w produkcji, usprawnienie jej i ulepszenie, walka o osiągnięcie najwyższych urodzajów na wsiach, najwyższego poziomu nauczania w szkołach — to jest wielką szkołą życia, w której wyrasta wspaniała, ofiarna, kochająca swój kraj i całą postępową ludzkość, świadoma swych dążeń i celów radziecka młodzież.

Komsomoł wychowuje swych członków na pełnowartościowych, mocnych i odważnych budowniczych państwa radzieckiego. Wychowuje ich w duchu krytyki i samokrytyki, w duchu wysokich

wymagań od siebie we wszystkich najdrobniejszych nawet dziedzinach życia, uczy poszanowania człowieka i jego pracy, uczy skromności, dokładności i odpowiedzialności w pracy, stałej kontroli nad swoimi osiągnięciami, stałego usuwania braków.

Delegacja ZMP, która przebywała w Związku Radzieckim będzie przekazywała młodzieży polskiej doświadczenia, które tam zebrała. Będzie według komsomolskich wzorów usprawniała pracę swojej organizacji, uczyła aktywistów wysokiej kultury tej pracy.

Młodzież polska, aby wypełnić swoje zadania w dziale budowania socjalizmu w naszym kraju, musi stale pogłębiać swą wiedzę o życiu i pracy bohaterskiej radzieckiej młodzieży, musi w swojej codziennej pracy brać z niej wzór i przykład. W ten sposób młodzież polska da wyraz temu jak ceni i kocha kraj zwycięskiego socjalizmu, jego bohaterskich ludzi, jego młodzież i wielkiego wodza, nauczyciela i przyjaciela całej postępowej ludzkości Towarzysza Stalina.

ZDZISŁAW WRÓBLEWSKI

W KLESZCZEWIE ZABŁYSŁO ŚWIATŁO

Dla uczczenia 70 rocznicy urodzin t. Stalina ZMP-owcy z SPB zelektryfikowali wieś

20 listopada br. na zebraniu ZMP w Spółdzielczym Przedsiębiorstwie Budowlanym zobowiązano się uczcić 70 rocznicę urodzin generalissimusa Stalina przez zelektryfikowanie 2 wsi.

ZMP-owcy postanowili pracę przy zakładaniu instalacji w 26 budynkach mieszkalnych wykonać w przeciągu 400 godzin, t. zn. o 800 godzin szybciej niż normalnie. Dzięki wydatnej współpracy rady zakładowej i pomocy ze strony towarzyszy: Dobronia, Kocjana, Rynczaka i innych udało się przygotować i zakupić potrzebny sprzęt do elektryfikacji w ustalonym terminie.

Mieszkańcy Kleszczewa z niedowierzaniem przyglądali się młodym ZMP-owcom, którzy z notesami w rękach rysowali plany instalacji elektrycznej. Każdy z gospodarzy marzył o elektryfikacji wsi, ale nie chciał im się wierzyć, że potrafią to wykonać młodzi chłopcy i to zupełnie bezinteresownie.

Zobaczmy, jak to będzie — mówili z powątpiewaniem.

11 grudnia o godz. 7 rano 13 brygad, t. zn. 9 brygad młodzieżowych po 10 ludzi i 4 brygady dorosłych pod dowództwem przodowników pracy SPB jak tow. Mieczysław Mazurek (1054 proc. normy) i tow. Szymański (1152 proc. normy) — przystąpiło do pracy. 6 samochodów przewoziło naszych elektryków i dostarczało potrzebny materiał. W mieszkaniu sołtysa mieścił się „sztab”. Tow. Rynczak i tow. Mazurek mieli pełne ręce roboty. Wydawali wskazówki i kontrolowali prowadzoną pracę. Wszystko szło błyskawicznie, nikt nie żałował trudu.

O 16-ej musimy skończyć — mówili chłopcy.

Sołtys Kujakowski chodząc wszędzie i przyglądając się robotom. Co chwila podkręcał waga i mruczał — jak światło będzie to zorganizujemy mleczarnię. Młockarnię też warto uruchomić. Skończyć się nasze bledowanie i młócenie cępa.

Kierowniczką szkoły też już robiła plany na przyszłość. — Mamy

Młodzi przodownicy pracy z Zakładów Wytwórczych Aparatów Wysokiego Napięcia (Zakł. I A) w Warszawie, 49-letni Ludwik Łuczak, ZMP-owiec, wyrabia 137% normy (Foto — AR)

jeszcze 20 analfabetów, ale za parę miesięcy nie będzie ani jednego. Wczoraj w oświetlonej szkole będzie można doskonale zorganizować naukę.

O godz. 13 brygadziści Anc zameldował kierownikowi, że pracę wykonał 3 godziny przed terminem. Po kolei napływały meldunki pozostałych brygad. O godz. 15 wieś została zelektryfikowana. Najmłodszy elektryk Bąkowski włączył linię do sieci.

W olbrzymiej świetlicy wiejskiej zebrał się ludzie chyba z

całej wioski. Punktualnie o godz. 16 miało się siępać światło. Wszyscy obserwowali wolno posuwające się wskazówki zegara. Błysk — i zapłonęła elektryczna żarówka.

Wiwatom nie było końca. Gospodarze ściskali i całowali chłopców, a ci z kolei podzucali do góry cały zarząd SPB. Orkiestra SPB zagrała marsz Zwycięstwa. Sołtys w imieniu wsi dziękował serdecznie robotnikom i zapewnił, że rolnicy pracą swą dla dobra Polski Ludowej okażą swą solidarność z klasą robotniczą. (d)

Znajomość życia Józefa Stalina pozwoli nam lepiej pracować dla ojczyzny

„W celu uczczenia 70 rocznicy urodzin tow. Stalina zobowiązujemy się poznać dokładnie jego życiorys, przeczytać i propagować jego dzieła, starannie uczyć się języka rosyjskiego, jako języka, w którym tworzy tow. Stalin...” — tego rodzaju rezolucje podejmowała i obecnie realizuje młodzież całej Polski, młodzież ucząca się w szkołach, zatrudniona w fabrykach, pracująca w kopalniach i w warsztatach.

ZMP-owcy z fabryki „Anglas” w Oliwie po „gorącym” zebraniu, na którym postanowili uczcić rocznicę urodzin tow. Stalina, długo jeszcze rozmawiali na temat, jakby najlepiej zorganizować tę naukę. Przewodniczący koła ZMP S. Wójcik dowodził, że na 8 pogadankach, na których prelegenci opracują kolejne etapy życia tow. Stalina, można będzie z grubszą poznać jego życie i ogromny wkład w walkę o lepsze jutro mas pracujących.

Oczywiście, że to da nam tylko pobieżne wiadomości — dowodził z ożywieniem zebraniom kolegom. — Najważniejsze będzie indywidualne czytelnictwo, odpowiednio dobranych książek i broszur. A zaopatrzenie naszej zakładowej biblioteki zajmie się już odpowiedzialnie nasza koleżanka H. Czubek.

Koło ZMP przy fabryce „Anglas”, to zespół ludzi zgranych i życzliwych. Nie ma sprawy, która by nie była wspólnie omawiana i oceniana ze wszystkich stron.

Jadwiga Lipińska, przodownica pracy pracuje w zawiązałni fabryki. Ma wprawne i obliczone ruchy, spod jej rąk szybko wychodzą wciąż nowe paczki gotowych już do sprzedaży słodczy. Szeleszcza papierki. Kobiety ubrane w białe fartuchy, pochylone nad stołami, pracują w milczeniu.

Świetlicę młodzieżową w Malborku wybudowali junacy SP

W niedzielę, 4 bm. odbyło się w Malborku uroczyste otwarcie świetlicy „Służby Polsce”. Mieści się ona w specjalnym baraku a wybudowali i urządzili ją całkowicie junacy hufca Malbork. Jest to jedyna świetlica na terenie Mal-

borka przeznaczona wyłącznie dla użytku młodzieży. Wybudowaniem jej junacy uczcili pierwszą rocznicę Kongresu Zjednoczeniowego Partii. Zobowiązanie wykonano na 20 dni przed terminem.

(G.S.)

Lipińska jednak nie wytrzymała, musiała szepnąć swojej koleżance — zawsze uśmiechniętej Halinie Iwanowskiej, że życiorys Stalina czyta się jak najlepszą powieść...

Po tym przy obiedzie, kiedy w świetlicy gwarowo było od rozmów i łyżki dzwoniły o talerze — ZMP-owcy zgromadzeni przy jednym stole rozmawiali o Stalinie.

Człowiekowi trudno wprost docenić jego wielkość! Jak się czyta w gazecie, czy nawet słyszy dobre przemówienie i pogadankę, to jeszcze nie można zupełnie dobrze zrozumieć tyłtanckiej uprost pracy jego życia.

Koleżanka Helena Stefanowicz długo chyba zastanawiała się nad tym zdaniem, bo powiedziała, że płynnie i z głębokim przekonaniem.

A co, już przeczytała? — pamiętaj, ja biorę tę książkę po tobie! — przerywali jej koledzy. Mieczysławowi Kubiakowi — strażnikowi przemysłowemu, podobno się bardzo, że Lenin i Stalin przez pewien czas byli w Polsce i spotykali się w Krakowie.

Wicie — mówił Kubiak — może to i śmieszne i dziecinne, mnie jednak jest bardzo przyjemnie i dumny jestem, że Lenin i Stalin, najwięksi ludzie epoki, chodzili ulicami polskiego miasta, słuchali hejnatu z wioły Mariackiej, a może nawet karmili gołębie na Krakowskim Rynku. Przecież, żeby zrozumieć i ocenić potrzeby i życie całego świata — trzeba samego być prostym, skromnym człowiekiem i blisko z nim żyć. Tak jak Lenin i Stalin.

Masz rację — przerwała mu Tomaszewska. — Dlatego nie można myśleć o Stalinie jedynie jak o wielkim wodzu. Trzeba w

nim takie widzieć człowieka. Człowieka, który dzięki swej nie słychanej wytrwałości i hartowi ducha, dzięki swej nieugiętej postawie rewolucjonisty — stanął na czele zwycięskiej partii budowniczych ustroju sprawiedliwości społecznej, na czele obozu pokoju i postępu, a jednocześnie zawsze rozumiał troski prostych ludzi, zawsze najserdeczniej — mi więzami związany był z robotnikiem i chłopem.

Rozmawialiśmy tak jeszcze długo. Temat raz podjęty, — życie Józefa Stalina, o którym dziś myśla robotnicy całego świata — pasjonował wszystkich.

Na kolejnym zebraniu ZMP nie brakło nikogo. Tow. Walentynowicz wygłosił referat „Życie Stalina nierozdzielnie wiąże się z dziejami rewolucji socjalistycznej i pokojowej budowy ogromnego kraju Rad. Życie Stalina, to wielka karta w historii świata”.

Młodzi pracownicy fabryki „Anglas” zrozumieli to dobrze. W dyskusji doszli do wniosku, że powinni poważnie wziąć się do nauki marksizmu-leninizmu. I to nie tak dorywczo, ale systematycznie i planowo.

Była już co najmniej godzina 7 wieczór, a oni jeszcze nie rozchodzili się do domów. Na ścianach świetlicy udekorowanej hasłami wisiały portrety przywódców klasy robotniczej. Spod gestych, ciemnych brwi zdawało się, patrzyły na zebranych poważne oczy Stalina.

Rozchodzili się powoli. Rozchodzili się z wewnętrznym przekonaniem, że znajomość życia tow. Stalina, poznanie praw rządzących światem, poznanie materialistycznej filozofii — nie pozwoli im już biernie patrzeć na wszystko co się wokół dzieje, lecz każe iść naprzód w jednym szeregu z budowniczymi socjalistycznej, sprawiedliwej ojczyzny. (Dan)

Dyskusja na temat: „Jak powinien wyglądać nasz gazetki ścienna?” — staje się coraz bardziej ożywiona. Do redakcji napływają wciąż nowe listy. (z braku miejsca będziemy zamieszczać tylko ciekawsze wyjątki).

W dyskusji za mało jest jednak dotychczas wypowiedzi młodzieży pracującej, a ich uwagi na temat gazetki mają przecież duże znaczenie. Dlatego zwracamy się z apelem do koleżanek i kolegów zatrudnionych w fabrykach, czy urzędach — piszcie do nas jak najwięcej!

Przyłączając się do dyskusji, chciałbym poruszyć zagadnienie dotychczas nie omawiane, a mianowicie szatę graficzną gazetki. Uważam, że dobre i estetyczne jej opracowanie zachęci wszystkich do czytania.

Ważną rzeczą jest stały tytuł, pod którym wydajemy gazetkę. Tytuł ten powinien oddawać charakter gazetki, nadawać gazetce pewien styl. Umieszczając artykuły, lepiej

jest jeśli ich tytuły pisze się tuszem — dużymi literami. Dotyczy to zwłaszcza tych artykułów, które powinien poznać każdy czytelnik.

Zespół redakcyjny musi w każdym numerze wysuwać jakiś artykuł tzw. „czołówkę” na najbardziej atrakcyjne miejsce w gazetce. Miejscem tym jest lewy róg u góry. Jeśli chodzi o składanie numeru to najlepiej można to zrobić dzieląc pismo na szpalty, (szerokość każdej powinna wynosić ok. 10 cm).

Tak przygotowany numer spełniać powinien jeszcze jeden warunek — artykuły nie mogą być przypadkowe. Warunek ten pociąga z kolei obojętne planowej pracy zespołu. Numer poruszający za dużo zagadnień nie oddziaływać na czytelnika.

STEFAN DOBRZYCKI.

A oto wyjątek z dalszych listów na temat gazetki:

Kol. Henryk Świecicki z Uniwersyteckiego Studium tych z pracy artykułów.

Uroczyste wręczenie nagród zwycięzcom w konkursie pt „Polska w oczach młodzieży”

Uroczyste wręczenie nagród dla autorów najlepszych prac w naszym konkursie „Polska w oczach Młodzieży” odbędzie się dnia 20 grudnia w teatrze Wielkim w Gdańsku na wieczorze, zorganizowanym dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Stalina.

Polskie Radio, które zakupiło pracę kol. C. Matysiaka, robotnika f-ki zapalek w Gdańsku pt. „Kol. Bogus” — nada opracowaną na jej podstawie audycję dla młodzieży dnia 22 grudnia o godzinie 16. Poza tym z najlepszych prac zostanie zrobiony specjalny montaż, który także zostanie nadany przez radio.

W „Głosie Młodych” w najbliższym czasie rozpoczniemy druk całych prac (krótkich) i wyjątków. Pierwszą drukowaną pracą będzie „Podróż w nieznane” Zygmunta Beera (nagroda kuratorium).

Kronika tygodnia

Na wszystkich wydziałach uczelni Wybrzeża, odbyły się 12 i 13 bm. zebrania wydziałowe, na których z życiem i działalnością Józefa Stalina zapoznali studenci członkowie uczelnianych organizacji partyjnych.

W czasie odprawy hufcowych w Gdyni odbyło się wręczenie nagród drużynom, które w zbiorce odpadków użytecznych wykazały najlepsze wyniki. Przedstawiciele zwycięskiej drużyny z Wejherowa 13-letnia Eugenia Kielas i Jurek Naczek otrzymali radio i 2 biblioteczki. Burzliwym oklaskami powitano harcerzy drużyny wiejskiej ze Stegna pow. gdańskiego, którzy otrzymali doskonałą majsterkownię.

Nagrody wręczył przedstawiciel nauczycielstwa ZHP Matlak, który podkreślił, że zbierając odpadki użyteczne harcerze okazali państwu dużą pomoc.

Jaka będzie nasza gazetka ścienna? Wypowiedzi w dyskusji (3)

Przygotowawczego w Gdańsku pisze:

„... Czy nasze gazetki są nudne i nieciekawe, jak to określa autor artykułu pierwszego. „Jaka będzie nasza gazetka ścienna”? Wydaje mi się, że nie. Choć obok tematów, obrazujących życie uczelni znajduje miejsce artykuł ogólnokrajowy.

Nazwano to „streszczeniem artykułów z dzienników i tygodników”. Skłonny jestem zarzykować twierdzenie, że zagadnienie ogólnokrajowe ujęte w taką, czy inną formę zawsze będzie przypominać codzienną prasę, radio, bądź kronikę filmową. Od tego niepodobna się uchronić i jedynym wyjściem z sytuacji, jest moim zdaniem — redukcja do minimum tematów ogólnych, bo wskazuje te, poruszane są na łamach prasy codziennej.

Stwierdzić natomiast jest umieszczenie obok gazetki — tablicy z najważniejszymi zagadnieniami w formie wycię-

tych z pracy artykułów.

Rozbudowa sieci handlu detalicznego ułatwi zaopatrzenie ludności pracującej

Jednym z podstawowych celów planu trzyletniego było postawienie produkcji przemysłowej artykułów codziennej potrzeby na takim poziomie, by, zwiększone, potrzeby ludności, zostały jak najwyżej pokryte oraz by poziom życiowy mas pracujących podniósł się w porównaniu z przed wojennym.

Plan trzyletni zadanie to spełnił w całej rozciągłości.

Corocznie wzrastała produkcja naszych fabryk, a w roku bieżącym osiągnęła w szeregu przemysłów potokowy charakter.

Masa towarowa stojąca dziś do dyspozycji konsumenta jest bez porównania większa niż przed wojną i jest w stanie zaspokoić wszystkie bieżące potrzeby, a rosnąca stale produkcja rzuca na rynek konsumpcyjny nowe partie produktów, stwarzając podstawy wzrostu dobrobytu dla ludzi pracy.

Z drugiej strony wzrost produkcji, a więc wzrost dochodu narodowego, powstający na bazie nowych form pracy, a przede wszystkim socjalistycznego współzawodnictwa pracy i ruchu racjonalizatorskiego, umożliwił zmianę systemu płac w roku bieżącym, podnosząc zarobki pracowników wszystkich gałęzi przemysłu i wszystkich grup pracowniczych. Wzrosła przez to automatycznie siła nabywcza rodzin robotniczych i to ponad dwukrotnie w porównaniu z rokiem 1947/48. Wzrost siły nabywczej zwiększył zapotrzebowanie na dobra produkowane przez przemysł w stopniu dotąd niespotykanym.

Te dwa czynniki: wzrost masy

towarowej i wzrost siły nabywczej zastąpił nasz rynek handlowy nie przygotowany należycie.

Dotychczasowa sieć sklepów tak uspołecznionych jak i prywatnych okazała się niewystarczającą. Sklepy mają małą przepustowość i nie są nastawione na szeroki wachlarz asortymentowy. Błędy te już dziś dają się dotkliwie odczuwać w naszej gospodarce trójmiasta.

Mała przepustowość sklepów powoduje powstawanie remanentów towarowych w magazynach centralnych i fabrycznych, zamraża na długi okres duże sumy pieniężne w gotowych produktach, stwarzając jednocześnie niczym niesprawiedliwione wrażenie braku jakiegoś artykułu na rynku, podczas, gdy artykuł ten zajmuje bezużytecznie składy fabryczne, czy central handlowych. Również poważnym brakiem sieci rozdzielczej jest nierównomierne rozprowadzenie produktów sprzedaży w terenie. Z reguły sklepy lokowały się dotąd w dzielnicach reprezentacyjnych, przy głównych ulicach, co siłą rzeczy stwarzało dogodne warunki zaopatrywania dla warstwy mieszczańskiej, z pominię-

ciem interesów klasy robotniczej. Rozmieszczenie terenowe placówek handlowych jest każdorazowo zgodne z tendencjami ustrojowymi.

Przedwojenna gospodarka kapitalistyczna w Polsce rozbudowywała sieć sklepów dla wygody klas posiadających i w celu osiągnięcia jak największych zysków przez właścicieli.

Kapitałistów nie interesowało to, że robotnik musiał tracić czas na wędrowkę do sklepu w centrum miasta z Grabówką czy Siedlic. Wystarczyło im świadomość, że robotnik musi przyjechać do sklepu, bo nie znajduje innego źródła zaopatrzenia.

W naszym ustroju planowanie sieci punktów rozdzielczych stanowi sprawę polityki klasowej. Dobra wytworzone przez klasę robotniczą muszą dotrzeć do rodzin robotniczych drogą najkrótszą i muszą być oddane do dyspozycji ludzi pracy w miejscu ich zamieszkania.

Klasa robotnicza w swej większości mieszka dziś jeszcze poza dzielnicami centralnymi w pobliżu fabryk i miejsc pracy.

Te dzielnice nie posiadają dotąd należytej obsługi handlowej i rodzina robotnicza musi zaopatrywać się w sklepach oddalonych od miejsca zamieszkania, co w pewnych godzinach powoduje nadmierne przeciążenie sklepów, a nawet niepotrzebne kolejkę i stratę czasu dla robotników.

Powysze przesłanki są wyznaczające ważne do zmiany istniejącej sytuacji, w kierunku umożliwienia swobodnego przepływu towarów, przez właściwie zaplanowaną sieć sklepów.

Zarządzeniem ministra handlu wewnętrznego z dnia 19 listopada 1949 r. zostało powołane do życia nowe przedsiębiorstwo handlowe: Miejski Handel Detaliczny — Przedsiębiorstwo Państwowe. Przedsiębiorstwo to będzie pracować w oparciu o samorząd miejski, reprezentowany przez komisję koordynacyjną, obejmującą swoją działalnością teren trójmiasta. Samorząd miejski jest najlepiej zorientowany zarówno w rozmieszczeniu ludności jak i jego potrzebach i jest najbardziej zainteresowany w zorganizowaniu za-

resowany w zorganizowaniu zaopatrzenia ludności pracującej, słusznie więc bierze na siebie odpowiedzialność za uzupełnienie sieci handlu detalicznego artykułami przemysłowymi.

Sieć sklepów sprzedaży detalicznej musi być rozszerzona. Obok istniejących firm prywatnych i sklepów handlu uspołecznionego, które nie tylko muszą nadal istnieć, ale znacznie powiększyć swoją przepustowość, powstają sklepy MHD.

Dziś zostało otwartych 17 pierwszych punktów sprzedaży. Powstały one w odremontowanych pomieszczeniach w dzielnicach robotniczych Gdańska i Gdyni.

Robotnicy z Nowego Portu, Sianek, Orunii, Siedlic, Łąkowej, Grabówki i innych dzielnic zamieszkałych przez ludność pracującą nie będą musieli tracić czasu na szukanie potrzebnych artykułów w sklepach śródmieścia, bo znajdują je w pobliżu własnych domów, w bogatym asortymencie sklepów MHD.

Sklepy MHD są zaopatrzone w artykuły chemiczne, elektrotechniczne, tekstylia wszystkich rodzajów do gotowych ubrań włącznie, skórę i wyroby skórzanego, wytwory przemysłu papierniczego, wyroby metalowe, artykuły gospodarstwa domowego itd.

Sieć sklepów MHD zaspokoi potrzeby dzielnic robotniczych i, w powiązaniu z istniejącą siecią sklepów uspołecznionych i sklepami prywatnymi, umożliwi dostarczenie ludności terminowo wszystkich artykułów wytwarzanych przez nasz przemysł, przyczyniając się tym samym do ułatwienia warunków życia ludziom pracy.

J. WRZESNIEWSKI

Sami odbieramy „Głos Wybrzeża”

Szczęśliwy pomysł partyjnej organizacji oddziałowej

w porcie Wisłoujście

Egzekutywa organizacji podstawowej w porcie „Wisłoujście” od dawna zastanawiała się jak usprawnić rozdzielnicę prasy partyjnej między wszystkich robotników. Co-

które oznaczono napisami: poniedziałek, wtorek, środa, czwartek itd. i na te półki kładzie się codziennie „Głos Wybrzeża”. Robotnicy, którzy i tak tamtędy zawsze „przecho-

dziennie kolportaż dostarczał kilkadziesiąt egzemplarzy „Głosu Wybrzeża”, które trzeba było roznieść do abonentów, zatrudnionych w różnych punktach rozległych terenów portu.

Oczywiście robotnik, który wykonywał to zadanie, tracił dziennie więcej niż godzinę czasu pracy.

I-sza organizacja oddziałowa, której sekretarzem jest tow. J. Szurecki i która na każdym kroku stara się przodować w pracy całego portu i teraz pierwsza wprowadziła w życie racjonalizatorski pomysł.

W hali warsztatów mechanicznych sporządzono 7 półek.

dza, mogą się doskonale sami obsłużyć. Każdy zabiera jeden egzemplarz gazety.

Ten swego rodzaju „kiosk uczciwości” cieszy się w porcie Wisłoujście duża popularnością. Może by i inne zakłady pracy, zastanowiły się, czy nie warto zastosować tego pomysłu. Prasa partyjna musi dotrzeć do rąk każdego towarzysza, ale niekoniecznie kosztem straty cennego czasu pracy robotnika.

Oszczędność można zastosować wszędzie.

FRANCISZEK ZAPIEC

korespondent robotniczy „Głosu Wybrzeża”

Dokładna rejestracja pomoże w likwidacji analfabetyzmu

Tydzień Walki z Analfabetyzmem trwa. Zadaniem jego jest przede wszystkim zaangażowanie całego społeczeństwa do walki z analfabetyzmem, dokładna rejestracja osób, nie umiejących czytać i pisać oraz mobilizacja środków pieniężnych dla tych celów. Aby akcja dała dobre wyniki, do pracy powinny przystąpić przede wszystkim organizacje społeczne i z w. zawodowe, których zadanie polega na zmobilizowaniu całego społeczeństwa.

Dwie poprzednie rejestracje nie dały pozytywnych wyników. Na 220 tysięcy osób, zamieszkałych w Gdańsku, zarejestrowano tylko 3 tysiące analfabetów i półanalfabetów. Jak można jednak stwierdzić na podstawie danych z poszczególnych zakładów pracy, stan ten nie jest zgodny z rzeczywistością, ponieważ na terenie Gdańska znajduje się od 6 — 10 tysięcy analfabetów. Dlatego też zharmonizowana współpraca organizacji społecznych, zw. zaw., Inspektoratu Szkolnego powinna pójść w kierunku ujawnienia wszystkich nieumiejących czytać i pisać.

Rejestracja analfabetów w „Tygodniu” będzie odbywać się w dwóch etapach. Pierwszy etap to rejestracja ludności nie pracującej na terenie miasta, drugi — rejestracja w zakładach pracy.

Rejestrację na terenie miasta będą przeprowadzali nauczyciele szkół podstawowych przy pomocy organizacji społecznych.

Akcją tą w zakładach pracy

zajmą się nauczyciele szkół średnich i zawodowych przy pomocy związków zawodowych. Całkowitą odpowiedzialność za przeprowadzenie rejestracji w zakładach pracy, będą ponosić kierownicy kulturalno-oświatowi. W wielkich zakładach pracy kierownicy kulturalno-oświatowi rozpoczną pracę od podzielnego zakładu na rejon. Dlatego też trójki, składające się z jednego nauczyciela i dwóch przedstawicieli związków zawodowych będą pracowały w poszczególnych rejonach.

Poważne przeszkody w rejestracji, napotymane na terenie miasta lub w zakładach pracy, powinny być natychmiast meldowane w biurze Pełnomocnika Rządu do spraw walki z analfabetyzmem. (d.)

Na jednej z najruchliwszych ulic Wrzeszcza — Dworcowej — mieści się księgarnia TPPR. Olbrzymia ilość dzieł naukowych w języku rosyjskim przy czyniła się do spopularyzowania tej placówki. Przeciętą ceną starannie oprawionej książki wynosi 200 zł. Są tam książki ze wszystkich dziedzin nauki, literatury i sztuki. Kupującymi są w dużej mierze studenci i młodzież szkolna. Złaziska bajki Kryłowa, ilus-

Specjalne pokazy popularyzują spożycie ryb

Komitet członkowski sklepu CSS Nr 2 w Gdyni urządził dla pracowników placówek spółdzielczych pokaz przypraw rybnych i surowców. Ob. Chmurkova zapoznała zebranych z nowymi osiągnięciami w przyrządzaniu potraw rybnych, które stanowią już obecnie ważny środek spożywczy ze względu na ich zawartość witaminy.

Przykład godny naśladowania

Załoga Przetwórnicy Mięsa opiekuje się szkołą Nr 7

W szkole podstawowej na Grabówku, gdzie uczy się młodzież robotnicza, komitet rodzicielski musi walczyć z wieloma trudnościami, aby zaspokoić potrzeby szkoły, a głównie zaopatrzyć dzieci w pomo-

ce naukowe. Celem przyjazdu z pomocą dziełom, pracownicy Przetwórnicy Mięśnej objęli patronat nad szkołą. Zorganizowali akcję dożywiania, zakupili pomoce naukowe. Każdy pracownik pracuje jedną godzinę miesięcznie na rzecz szkoły. Pracownicy Przetwórnicy Mięśnej zorganizowali zabawę, z której dochód przeznaczali na zakup pomoce naukowych do chemii i fizyki.

ARTYSTA Teatru „Wybrzeże” zmarł podczas próby

W dniu 12 grudnia, podczas próby sztuki Kruczkowskiego „Odwet”, zmarł na udar serca artysta Teatru „Wybrzeże” Franciszek Rychłowski.

Wielkim powodzeniem cieszy się księgarnia „Współpraca” we Wrzeszczu

Na jednej z najruchliwszych ulic Wrzeszcza — Dworcowej — mieści się księgarnia TPPR. Olbrzymia ilość dzieł naukowych w języku rosyjskim przy czyniła się do spopularyzowania tej placówki. Przeciętą ceną starannie oprawionej książki wynosi 200 zł. Są tam książki ze wszystkich dziedzin nauki, literatury i sztuki. Kupującymi są w dużej mierze studenci i młodzież szkolna. Złaziska bajki Kryłowa, ilus-

trowane barwnymi obrazkami, znajdują nabywców wśród młodzieży szkolnej.

W sklepie jest pełno kupujących. Nieduża księgarnia z trudnością może wszystkich pomieścić. Każdemu się spieszy, każdy chce być zadowolony pierwszy. Ale z chwilą, gdy zbliża się do lady, zapomina o czasie. Barwne grzbioty książek ze słownymi przyręcznikami wzrok. Mimo, że ma się zamiar nabyć tylko jedną książ-

kę, kupuje się kilka. Niskie ceny udostępniają książki wszystkim.

Wielkim powodzeniem cieszy się zbiór pieśni radzieckich, oprawny w płótno, który kosztuje tylko 100 zł.

W miesiacu Pogłębia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej księgarnia „Współpraca” zorganizowała na wsiach i w małych miasteczkach wystawy książek i czasopism radzieckich. Ludność wiejska z zainteresowaniem oglądała wystawę i nieraz prosiła o przetłumaczenie niektórych ustępów w

liwie szerszym masom ludności poznanie olbrzymich osiągnięć Związku Radzieckiego.

Boleczą księgarń jest bardzo ciasny lokal, który należy zmienić na większy zwłaszcza że już w styczniu ilość tomów w księgarni zwiększy się do 30 tys.

Z każdym miesiącem lepiej rozwijająca się spółdzielnia wydatkuje coraz więcej na zakup książek i czasopism radzieckich. Wzrasta to koniecz-

Teatry

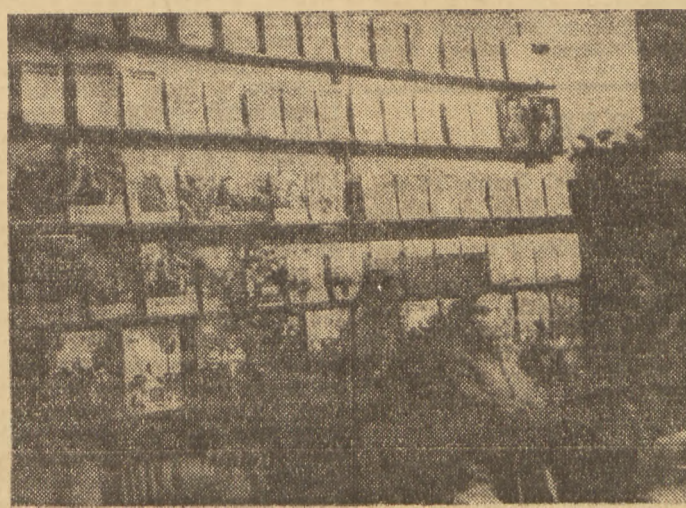
Państwowy Teatr „Wybrzeże” w Gdańsku — godz. 16.00 — „Młoda Gwardia” (szkolne — sprzedane). Państwowy Teatr „Wybrzeże” w Gdyni — godz. 19.30 — „Szczyłt zalek” (zw. zaw. — sprzedane). Państwowy Teatr „Wybrzeże” w Sopocie — godz. 19.30 — „Ożenek”.

Kina

Gdynia — Warszawa — „Sumienie”, film produkcji czeskiej, Seanse w godz. 16.15 i 20. Gdynia — Atlantyk — „Oddział Z 8”, film prod. czeskiej, doz. od lat 14. Pocz. seansów: 16, 18 i 20. Gdynia — Goplana — „Podróż Guliwera”, Dozwolony dla młodzieży i dzieci. Seanse o 16.30, 18.30 i 20.30. W niedzielę od 13.30. Gdynia — Fala — „Czapajew” doz. od lat 14. Pocz. seansów: 18, 20; w niedzielę 16, 18 i 20. Gdynia — Promień — „Wies na pograniczu” doz. od lat 14; pocz. seansów 18, 20.30. Oliwa — Polonia — „Moja siostra Eileen”, doz. od lat 14. Seanse w godz. 16, 18 i 20; w niedzielę i święta 14, 16, 18, 20. Poranki filmowe: godz. 14 „Knock-out”, w niedzielę o godz. 12. Sopot — Polonia — „Pan Nowak”, komedia prod. czeskiej, Seanse godz. 16, 18 i 20, w niedz. i święta 14, 16, 18 i 20. Sopot — Bałtyk — „Milczenie jest złotem”, film prod. franc., doz. od lat 14. Pocz. seansów godz.: 16, 18.15 i 20.30. W święta od godz. 14. Wrzeszcz — Capitol — „Wschodnie zaloty”, film prod. radzieckiej. Godz. seansów: 15.30, 18 i 20.30; w niedzielę i święta — 13, 15.30, 18 i 20.30. Wrzeszcz — Bajka — Poranek o godzinie 12 „Stalowe serce”. Dozw. od lat 12. Po południu „Pocahontas na stadionie”.

Radio

PROGRAM ROZGŁOSNI GDAŃSKIEJ na środę, dnia 14 grudnia 1949 r.
5.10 — Początek audycji, 5.15 — Sygnał czasu, 5.15 — Streszcz. wiad. porannych, 5.20 — Koncert poranny, 6.00 — Streszcz. wiad., 6.05 — Gimnastyka, 6.15 — Koncert rozrywkowy, 6.45 — Dziennik poranny, 7.05 — Program dnia, 7.10 — Muzyka rozrywkowa, 7.50 — Zapowiedź audycji i muzyka z płyt — lok., 8.00 — Muzyka rozrywk., 8.15 — Wszelchnia radiowa, 8.35 — Przerwa, 11.57 — Sygnał czasu, 12.04 — Dziennik południowy oraz przegląd prasy stoł., 12.25 Przerwa — lok., 13.35 — Aud. szkolna dla klas X—XI „Jan Andrzej Morszyn”, 14.00 — Rep. z kursu dla analfabetów, 14.15 — Prasa Wybrzeża pisze — lok., 14.20 — Wład. miejscowe — lok., 14.25 — 5 minut muzyki z płyt — lok., 14.30 — Pog. dla wsi, „Wielka medycyna z zabobonu”, 14.40 — Muzyka dla wsi, płyt — lok., 14.55 — Pieśni kompozytorów polskich, 15.10 — Grzegorz Fitelberg — Sonata na skrzypce i fortepian, 15.50 — Aud. dla świetlic dziecięcych, 15.50 — Pog. sportowa, 16.00 — Dziennik popołudniowy, 16.20 — Soliści Państw. Wyższej Szkoły Muzycznej, 16.40 — Aud. młodzieżowa „Dziubars”, 17.00 — Muzyka rozrywkowa, 17.45 — Aud. dla świetlic młodzieżowych, 18.00 — Z kraju i ze świata, 18.15 — „Zagadki muzyczne”, 18.40 — Wszelchnia radiowa — kurs I, 19.00 — Aud. dla wsi, 19.15 — Koncert Krak. Ork. i Chór P. R., 20.00 — Dziennik wieczorny, 20.30 — Rezerwa dziennika, 20.40 — Muzyka rozrywkowa, 21.00 — Koncert Chopinowski, 21.30 — „Historia literatury polskiej”, 22.00 — Codzienny przegląd wydarzeń — lok., 22.15 — Koncert rozrywkowy z Czechostowacji, 23.00 — Ostatnie wiadomości, 23.10 — Program na dzień następnny, 23.15 — Koncert symfoniczny z płyt, 24.00 — Hyman i koniec audycji.

Wystawa czasopism i książek radzieckich, zorganizowana przez TPPR i księgarnię „Współpraca” w klubie TPPR we Wrzeszczu cieszyła się wielkim zainteresowaniem

książkach z dziedziny rolnictwa, pisanych przez Miczurina. Kursy języka rosyjskiego, zorganizowane po wsiach, umożliwiły rolnikom poznanie języka i literatury radzieckiej z dziedziny agronomii. Dużo dzieł rosyjskich zakupiły biblioteki wiejskie, chcąc umoż-

nić stworzenia jeszcze kilku księgarń. Jedną księgarnia „Współpraca” nie byłaby w stanie zaopatrzyć wszystkich w potrzebne książki. Otwarcie jeszcze kilku sklepów przyczyni się nie wątpliwie do dalszego spopularyzowania książek i czasopism radzieckich. (Szen)

GDAŃSKIE ZAKŁADY CHEMICZNE

KANAL KASZUBSKI ul. Kujawska 2

poszukują od zaraz:

- 5 WYKWALIFIKOWANYCH KSIĘGOWYCH
- 1 MAGAZYNIERA MATERIAŁÓW TECHNICZNYCH
- 1 MASZYNISTKĘ
- 1 MALARZA
- 1 SMAROWNIKA
- 1 KALKULATORA FINANSOWEGO
- 5 ELEKTRYKÓW
- 1 TECHNIKA-ELEKTRYKA
- 1 TECHNIKA KAMIENIA

3413/k

PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT CZERPALNYCH I PODWODNYCH PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTWOWE

GDAŃSK - ZAWISŁE

ul. Przelocna Nr. 82 e

- zatrudni:
- 1. MECHANIKA OKRĘTOWEGO II kl dla statku 7.000 ton.
- 2. MECHANIKA OKRĘTOWEGO III kl dla statku 7.000 ton.
- 3. KIEROWNIKA REFERATU finansowo-budżetowego,
- 4. GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO
- 5. KSIĘGOWYCH SAMODZIELNYCH.
- 6. MASZYNISTKI.

Reflektuje się tylko na siły wykwalifikowane.

Zgłoszenia przyjmuje Biuro personalne P.R.C 1 P. 3412/k

REJONOWA SPÓŁDZIELNIA OGRODNICZO — ZIELARSKA

w Gdańsku-Wrzeszczu ul. Grunwaldzka 114

zaangażuje natychmiast

TECHNIKA BUDOWLANEGO

I KIEROWNIKA FINANS-RACHUNKOWEGO

3416/k

ZAWIADAMIAMY

ze

GŁÓWNY SKŁAD ŻELAZA

we Wrzeszczu,

Grunwaldzka 229

ze względu na sporządzoną inwentaryzację

BĘDZIE NIECZYNNY

OD 21 DO 31

GRUDNIA 1949r.

Centrala Handlowa

ŻELAZA I STALI

8403/k

ZGUBIONO kartę rejestracyjną RUK wydaną w Garwolinie, Jankowski Stanisław, Krzykows Kwidzyn.

3413

ZGUBIONO zaświadczenie stat. teczki skórzaną, Elżbieta Miotk, Górne Brętowo. 3415

ZGUBIONO legitymację służbową nr 368 oraz przepustkę portową nr. 2814, Boic Zygmunt Gdańsk — Wisłoujście, ul. Burtona 1-1. 3417

ZGUBIONO dowód tożsamości, książeczkę wojskową na nazwisko Janski Jan, oraz książeczkę konia. Wyzwoliński, pow. Kwidzyn. 3419

ZGUBIONO kartę rejestracyjną z pośrednictwa pracy, Pachnick Stanisław, Kwidzyn, Aleje Stalina 32. 3420

ZGUBIONO legitymację partyjną nr. 0836947 wystawioną przez KWPPR Gdańsk, Prorok Cyprian. 3422

SKRADZIONO dowód osobisty nr. 2093, legitymację kolejową 57476/1389, służbową 1389, PZPR 495364, związków zawodowego 408, Bajer Maria. 3414

„GIEWONT 33” — prosimy o informację i osobiste skomunikowanie się.

MIŁOŚĆ NARODU

Księga pamiątkowa Domu — Muzeum w Gori

Tysiące ludzi napływają do nie-wielkiego miasta Gori, położonego u podnóża gór Kartelińskich w Gruzji. Tu, w Gori, znajduje się dom, w którym w roku 1879 urodził się Józef Stalin — wódz mas pracujących całego świata.

Od wczesnego ranka, do późnego wieczora zwiędzający oglądają z zapałem oddechem skronie urządzenie domu gorijskiego. Swoją gorącą miłość i wdzięczność dla Stalina — wielkiego budowniczego komunizmu — wypowiadają pełnymi wrzuceniami słowami w uwagach, które stają się żywą kroniką myśli i uczuć milionów.

W latach Wielkiej Wojny Narodowej imię Stalina pobudzało ludzi radzieckich do bohater-skich czynów — pod hasłem obrony ojczyzny oraz historycznych zdobyczy Rewolucji Październikowej. Odwiedzając Gori w okresie wielkich doswadczeń, które były udziałem kraju socjalizmu, składali oni przysięgę — że do ostatniej kropli krwi bronić będą swej ojczyzny, bronić sprawy Lenina-Stalina.

„Wyjeżdżając na front, służbę walczącą o szczęście mego narodu — jak przystało na żołnierza armii stalinowskiej; z imieniem Stalina na ustach — naprzód do zwycięstwa!” — Tak brzmiały zwyczajne porzucenie Armią Radziecką, Kirianowa.

„My, oficerowie lotnictwa stalinowskiego — pisze grupa lotników radzieckich — zwiędziliśmy dom, w którym urodził się i spędził swoje dzieciństwo Stalin. Odnawiamy tu, wśród tych historycznych pamiątek, że ludzie radzieccy nie pozwolą wrogom państwa się nad naszą ziemią. W obronie Ojczyzny, z imieniem Stalina na ustach, poprowadzimy nasze samoloty bojowe do walki aż do całkowitego zniszczenia najzłotoczącej faszyzmu.”

„Kończyła się wojna. Odwiedzając domek, w którym urodził się Stalin ludzie radzieccy wyrażają swą niezłomną wolę pokojowej pracy na chwałę Ojczyzny.”

Grupa przedstawicieli ukraińskich mas pracujących wpisała do księgi pamiątkowej gorijskiego Domu-Muzeum następującą uwagę:

„Ciepłymi miejscami, stanowiącymi święto dla narodów radzieckich. Wspomnienia odwiedzających w domu Stalina zachowamy na całe życie. Widok naszego domu, każda ulica Gori, każdy kamień kamień szczeni naszego serca — Stalin, Stalin, Stalin! Pod kierownictwem naszego wielkiego wodza zwycięsko zwyciężymy komunizm!”

Studenti i wykładowcy Państwowego Instytutu Pedagogicznego im. Lenina w Moskwie w następujących słowach wyrażili swe uczucia:

„Wszędzie, dokąd posła nas ojczyzna, w każdym zakątku naszego niezmierzonego kraju, w którym wypieczętował nam pracę nad wychowaniem budowniczych społeczeństwa komunistycznego, będzie nam zawsze twarzą obraz naszego ukochanego wodza i nauczyciela — wielkiego Stalina. Będziemy wychowywali dzieci i młodzież w szkołach i wyższych zakładach naukowych, biorąc za wzór życie i działalność rewolucyjną naszego drogiego Stalina!”

Gorącym uczuciem i entuzjazmem tchną słowa komunistów z Armenii:

„Tu w Gori, znajduje się źródło szczęścia ludzkości. Gory

Kartelińskie były gniazdem gorijskiego orła, nieustraszonego bojownika o szczęście narodów naszej Ojczyzny — Związku Radzieckiego. Przyjmijcie, Towarzysze Stalin, nasze gorące komunistyczne pozdrowienia. Z całej duszy życzymy Wam dobrego zdrowia, długich lat życia i siły dla dobra naszej Ojczyzny, dla dobra całej ludzkości. Wasze życie jest dla nas wspaniałym wzorem ofiarnej służby dla narodu radzieckiego i naszej wielkiej Ojczyzny!”

W ciągu ostatnich dni domek, w którym urodził się wielki Stalin, zwiędzili ludzie przybyli z Moskwy, Leningradu, Tbilisi, Chabarowskiej, Kijowa, Saratowa, Teodozji, Riazania, Baku, Jerewanu, Mińska, Kirowabodu, Rygi, Tallina, Krasnodaru, Archangielska i Alma-Aty. Słowa wpisane przez nich do Księgi Pamiątkowej wyrażają miłość Stalina — genialnego wodza i całego narodu radzieckiego do najlepszego nauczyciela.

Wartujemy Księgę, wczytujemy się w jej karty...

„Przybywszy do Gori z dalekiego Kazachstanu z niezwykłym wzruszeniem zwiędziliśmy historyczny dom, w którym urodził się wielki geniusz ludzkości, Józef Stalin” — napisali kolehożnicy kazachscy.

„Przychodząc do tego domu, jak do swego sumienia. Ogarnia cię pragnienie, by poczuć się godnym naszych wielkich czasów, poświęcić narodowi wszystko, co się ma. Ogarnia cię pragnienie przyjsia tu, do drogiego Stalina, z czystym sercem i czystym sumieniem” — pisze literat moskiewski.

„Z bitem serca czekałem na to szczęśliwą minutę, kiedy zisi ci się moje marzenie i zobaczę domek Stalina w Gori” — napisał kolehożnik ukraiński.

„Zwiędziliśmy to miejsce, w którym słońce wzeszło nad ziemią, w której urodził się Stalin, twórca szczęścia, Stalin — uodź prawdy” — pisze absolwent Leningradzkiej Akademii Sztuki.

„Dobrze jest żyć i pracować w naszym kraju, który kieruje ludzkość całej ludzkości. Towarzysze Stalin” — napisała grupa mieszkańców Moskwy.

Tego dnia, kiedy bawiliśmy w Gori, przyjechała tam grupa studentów Instytutu w Jerewanu, która odbyła wycieczkę z Jerewanu do Gori na rowerach. Przyjechali oni do Domu-Muzeum czerwony jedwabny szlender z wypisanymi na nim słowami wdzięczności dla wielkiego Stalina — za szczęśliwą młodość.

Czytaliśmy pełne wrzucenia słowa napisane przez chłopów czechosłowackich i albańskich, którzy przyjechali do ZSRR, aby zapoznać się z osiągnięciami Polchożników radzieckich w ich walce o wysokie plony, o wzrost dobrobytu i podniesienie poziomu kultury. Zapoznaliśmy się z wypowiedziami działaczy społecznych i kulturalnych Koreańskiej Republiki Demokratycznej, mieszkańców dalekiej Kuby, Indii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Finlandii.

Delegacja chłopów albańskich napisała w Księdze:

„Jestem szczęśliwy, że udało nam się zobaczyć ojczyznę Stalina — wodza i nauczyciela narodu ZSRR i wszystkich demokratycznych narodów świata. Nasz naród był z imieniem wielkiego Stalina na ustach w okresie walk narodowo-wyzwoleńczych. W myśl wskazań wielkiego Stalina naród nasz dokonał wielkich przeobrażeń i realizował reformy rolną, która

położyła kres uciskowi feudalnemu. Naród nasz buduje nowe życie w mieście i na wsi zgodnie ze wskazówkami Józefa Stalina. Imię Stalina wyryte jest w sercach wszystkich albańskich ludzi pracy!”

Zwiedzając Domek-Muzeum w mieście Gori, w którym urodził się wielki Stalin — wywołaliśmy przyjaźń narodu koreańskiego — dało nam jasne pojęcie o życiu i działalności rewolucyjnej Stalina w Gruzji i Kraju Zakaukaskim. W imieniu narodu koreańskiego delegacja składa wielkiemu przyjacielowi mas pracujących całego świata, że naród koreański będzie dążył z każdym dniem do coraz to nowych sukcesów w utrwaleniu ustroju demokratycznego Korea”. Postępowy pisarz brazylijski Jorge Amado po zwiedzeniu historycznego domu w Gori ujął swoje wrażenia w następujących słowach:

„Stalin dnia dzisiejszego — to wódz całego światowego proletariatu. Stalin — to symbol twórczych sił klasy robotniczej, jej zdolności rządzenia i budowania. Tu, w Gori, w tym domu, zwiędziliśmy sobie sprawę z tego, skąd pochodzi ten wyjątkowy człowiek, skąd wyszedł, by rozpocząć swoją owocną działalność, całkowicie poświęconą sprawie proletariatu i socjalizmu.”

Co spędza sen z powiek AMERYKAŃSKIEGO KAPITALISTY

Od przebywającego na Wybrzeżu dziennikarza amerykańskiego Leonarda Grumeta otrzymaliśmy poniższy artykuł.

Rozwijający się kryzys gospodarczy w USA, niustanny wzrost bezrobocia, spadek stopy życiowej mas pracujących, fale strajków, zalewających raz po raz cały kraj — wszystko to musi przywołać na myśl imperialistom amerykańskim wspomnienie pewnych faktów z niedawnej przeszłości, świadczących o tym, że amerykańscy robotnicy nie chcą głodować podczas gdy magazyny przepełnione są wszelkiego rodzaju towarami i że zdolni są do wszelkiej akcji przeciwko rosnącemu uciskowi kapitalistycznemu. W latach, które nastąpiły po katastrofie gospodarczej z roku 1929, miliony bezrobotnych robotników i wywłaszczonych farmerów rozpoczęli działalność, nabierając niekiedy charakteru wręcz rewolucyjnego. Dopiero reformistyczna polityka F. D. Roosevelta uratowała przegrany amerykański system kapitalistyczny.

Jednym z najbardziej konserwatywnych czynników w Ameryce są farmerzy. Jednakże w obliczu krachów bankowych, likwidacji gospodarstw rolnych, bankructw i ogólnego pogorszenia się sytuacji również i oni podjęli walkę, tworząc Związek Farmerów i inne towarzystwa samopomocowe. Najbardziej czynnym z ugrupowań farmerskich była „Farm Holiday Organisation”, która postanowiła nie spłacać długów i położyć kres licytacjom dokonywanym przez szeryfów.

Kiedy gospodarstwo jakiegoś farmera miało być sprzedane za podatki lub długi, członkowie organizacji występowali masowo w jego obronie. Po rozpoczęciu licytacji przez szeryfa, odzywał się tylko jeden członek organizacji, ofiarowując za gospodarstwo jeden cent. Jeżeli ktoś usiłował podbić cenę, wtedy członkowie organizacji zbliżali się do niego ze szmurem w ręku i wynośnili zawiązaną pętlą, tak że gość tracił ochotę do dalszej licytacji.

W ten sposób wiele gospodarstw kupiono za cenę jednego centa i zwrócono je farmerom. Cała sprawa prowadzona była legalnie a szeryfowie i inni przedstawiciele władz nie mogli przeszkodzić „jednocentowej sprzedaży”, która była stosowana na wielką skalę. Wiedzieli oni, że farmerzy nie dopuszczą do żadnej ingerencji ze strony władz.

W miastach robotnicy zorganizowali Rady Bezrobotnych, których celem była pomoc rodzinom bezrobotnych. Wśród 15 milionów ludzi pozostają-

cych bez pracy w latach 1929 — 30 znajdowali się nie tylko robotnicy, ale również nauczyciele, prawnicy, lekarze i inżynierowie. Rady Bezrobotnych, podobnie jak związki farmerów, rozpoczęły działalność, która — jak wówczas mówiono — zakrawała na rebelię.

W wypadku ekshibycji jakiegś rodzaju robotniczej za niepłacenie komornego, specjalnie zorganizowane przez Rady Bezrobotnych brygady pomagały rodzinom ponownie wprowadzić do ich mieszkań. Inne grupy miały za zadanie włączanie elektryczności, gazu i wody do tych mieszkań robotniczych, których właściciele znajdowali się bez pracy i nie mogli opłacić świadczeń. Rady Bezrobotnych doszły do takiego znaczenia, że w wielu wypadkach władze nie mogły nie przeciwko nim przedsięwziąć. W latach 1929 — 30 w Pittsburgu (stan Pensylwania) żaden szeryf nie próbował nawet wyrzucić rodzin robotniczych z

domu. Nikt na świecie nie uczynił dla ludzkości tyle, ile tych dwóch największych ludzi — Lenin i Stalin.”

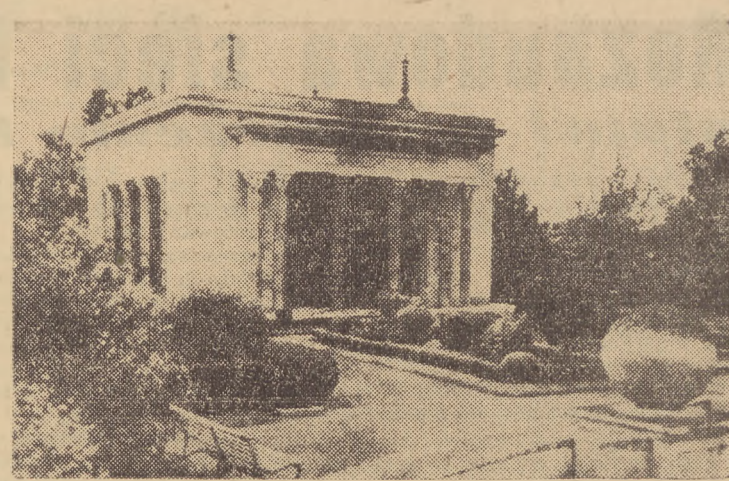
A oto uwagi chińskich pisarzy, którzy zwiędzili Gori: „Widzieliśmy ojczyznę wielkiego syna rewolucji, wielkiego wodza budownictwa socjalistycznego. Dzień ten pozostanie na zawsze w naszej pamięci.”

Widzieliśmy w Gori młodzież przybyłą z Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Po zwiedzeniu Domu, młodzież z przejęciem dzieli się wrażeniami. Następnie z polecenia swoich towarzyszy kierownik delegacji wpisał do Księgi:

„Zwiedzając tego historycznego domu podobnie jak i cała podróż po ZSRR pomaga nam w walce o zjednoczone, niezawisłe, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Wierni naukom Stalina pragniemy zdobyć wiedzę w imię szczęścia ludzkości i utrwalenia pokoju na całym świecie.”

Tak oto piszą ludzie przybyli z rozmaitych krajów, ludzie różnych narodowości, którzy od wiedzili Gori. Pełni głębokiej cześci przybywali oni do domu, gdzie 70 lat temu urodził się wielki Stalin, którego imię, jak jasna gwiazda oświeca drogę całej ludzkości w jej walce o szczęśliwą przyszłość, o trwały pokój i przyjaźń między narodami.

W. TRIEGUBOW.

Nad domem, w którym urodził się i spędził lata dzieciństwa Józef Stalin, (miasto Gori — Gruzja) wzniesiono specjalną konstrukcję granitową, zabezpieczającą drewniany budynek przed zniszczeniem (Foto — AR)

GŁOS SPORTOWY

Ponowne zwycięstwo siatkarek Gdańskich

SPORT. Bawiąca na Wybrzeżu drużyna siatkarek „Spójni” (Warszawa) rozegrała drugie z kolei spotkanie z zespołem „Kolejarz” (Gdańsk). Mecz po zaciętym przebiegu, zakończył się ponownym zwycięstwem drużyny „Kolejarza” 3:1 (15:5, 15:11, 14:16, 15:11). Najbardziej emocjonujące były dwa ostatnie sety.

W zespole warszawskim wyróżniły się: English i Wojewódzka; w „Kolejarzu”: Kurtz, Pogorzelska i Tomaszewska.

Tabela Ligi koszykowej

WARSZAWA. W wyniku dalszych rozgrywek o mistrzostwo Ligi koszykowej, w tabeli mistrzowskiej nie zaszły poważniejsze zmiany, z wyjątkiem wysunięcia się AZS-u warszawskiego na drugie miejsce. („Warta” spadła na piątą pozycję). Kolejność w tabeli jest następująca:

1) „Spójnia” — Gdańsk, 2) „AZS” — Warszawa, 3) „Spójnia” — Łódź, 4) „Kolejarz” — Poznań, 5) „Związkowiec” — Poznań, 6) „Gwardia” — Kraków, 7) „Włókniarz” — Łódź, 8) „AZS” — Kraków, 9) „Kolejarz” — Ostrów, 10) „Cracovia”, 11) „Stal” — Świętochłowice, 12) „Kolejarz” — Toruń.

— 30 znajdowali się nie tylko robotnicy, ale również nauczyciele, prawnicy, lekarze i inżynierowie. Rady Bezrobotnych, podobnie jak związki farmerów, rozpoczęły działalność, która — jak wówczas mówiono — zakrawała na rebelię. W wypadku ekshibycji jakiegś rodzaju robotniczej za niepłacenie komornego, specjalnie zorganizowane przez Rady Bezrobotnych brygady pomagały rodzinom ponownie wprowadzić do ich mieszkań. Inne grupy miały za zadanie włączanie elektryczności, gazu i wody do tych mieszkań robotniczych, których właściciele znajdowali się bez pracy i nie mogli opłacić świadczeń. Rady Bezrobotnych doszły do takiego znaczenia, że w wielu wypadkach władze nie mogły nie przeciwko nim przedsięwziąć. W latach 1929 — 30 w Pittsburgu (stan Pensylwania) żaden szeryf nie próbował nawet wyrzucić rodzin robotniczych z

mieszkań za niepłacenie komornego w obawie przed „przekryciem” konsekwencjami. Rady Bezrobotnych organizowały również pomoc lekarską, starając się o specjalne zapanogi itp. Rady te tworzone były przede wszystkim przez członków partii komunistycznej, którzy wśród robotników cieszyli się wielkim autorytetem.

W okresie tym do partii komunistycznej wstąpiło wielu nowych członków. Partia zorganizowała tzw. marsze głodowe do stołec poszczególnych stanów, z których największym był marsz na Waszyngton. Przywódcą tego marszu był Jack Stachel — jeden z 11 przywódców partii komunistycznej, sądzonych niedawno przez trybunał w Nowym Jorku.

W obawie przed powtórzeniem się wypadków z lat 1929 — 30 amerykańscy imperialiści z tym większą zaciętością przesładowali komunistów i innych działaczy postępowych w USA.

„Ale ani terror, ani wrzaskliwa propaganda wojenna, mająca odwrócić uwagę mas od nadejściowego widma biedy i zamaskować nienasyconą żądze zysków klikę kapitalistycznej — nie jest już w stanie zmienić faktu zaostrej sytuacji przeciwieństw społecznych w królestwie dolara. Rosnąca stale armia bezrobotnych stanowi coraz realniejszą groźbę dla monstrualnego systemu wyzysku i ucisku, panującego w USA. Stąd też biorą się te wszystkie drażniące środki, którymi Wall-Street i władze amerykańskie usiłują zdławić ruch postępowy w kraju. Ale pogłębiający się kryzys coraz bardziej odsłania kulisy tej zbrodniczej gry i wbrew wszelkim środkom przedsięwziętym przez imperialistów, masę uświadamia sobie z coraz większą wyrazistością konieczność walki o prawa człowieka, pracy, o sprawiedliwość i trwały pokój.”

LEONARD GRUMET.

NASZ CZYTELNICZY PISZA

Zapomniane urządzenia kanalizacyjne na ul. Lotniczej w Elblągu

Od maja 1947 roku mieszkam przy ul. Lotniczej 53 w Elblągu.

Od tego czasu ani razu nie przebiegała kanalizacja, choć jest to bardzo potrzebne. Kto właściwie powinien troszczyć się o sprawę?

WACŁAW LEMANOWICZ.

OD REDAKCJI: Wierzymy, że Zakład Wodociągów i Kanalizacji zainteresuje się sytuacją na ul. Lotniczej.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

„W obecnych warunkach zarówno ze względów technicznych, jak również ze względu na bezpieczeństwo osób, które korzystałyby z tego przystanku, uruchomienie projektu kanalizacji przystanku jest niemożliwe.

Licząc się jednak z życzeniami pracowników stoczni, komisja DOKP Gdańsk do spraw elektryfikacji Gdańskiego Węzła Kolejowego, postanowiła uwzględnić życzenie stoczni i w projekcie elektryfikacji węzła, przewidziała przystanek, przynajmniej dla obsługi ruchu podmiejskiego linii Gdańsk — Gdynia.”

ODPOWIEDZI REDAKCJI

ANTONI KOWALSKI. — Sprawy te poruszaliśmy już niejednokrotnie.

WYCHOWAWCY SZKOŁY PRZEM. SPOSOBIENIA PRZEM. W ELBLĄGU. — Jak nam Centralny Zarząd Przemysłu Maszynowego komunikuje, sprawa Wasza została załatwiona pozytywnie.

KAZIMIERZ JAKLEWICZ. — Artykuł Waszego nie mogliśmy wykorzystać ze względu na to, że nie miał ten poruszać sprawy już przed miesiącem. Niemniej jednak prosimy Was o dalszą współpracę ze szczególnym uwzględnieniem tematyki zakładu, w którym pracujecie.

MAKSYMILIAN JANIK. — W sprawie Waszej interweniuje.

HELMUT FORNAHL. — Komenda Wojewódzka M. O. pokój 87 udzieli szczegółowych wyjaśnień.

Wrócenie przystanku kolejowego”

— Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Gdańsku donosi:

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.

Wobec braku odpowiedzi na nasz list, przesyłamy go do Państwa.